

Bořetické LISTY

BŘEZEN 2016 • Číslo 1

Redakce Bořetických listů přeje všem svým čtenářům požehnané Velikonoce.

Foto: V. Mikulíková

Rozpočet obce 2016

str. 10

PhDr. Antonín Grůza –
Záhady z dějin Bořetic

str. 37

Ivan Pazderka –
Velikonoce mého dětství

str. 46

Fotogalerie

Deskohraní, foto J. Huslík

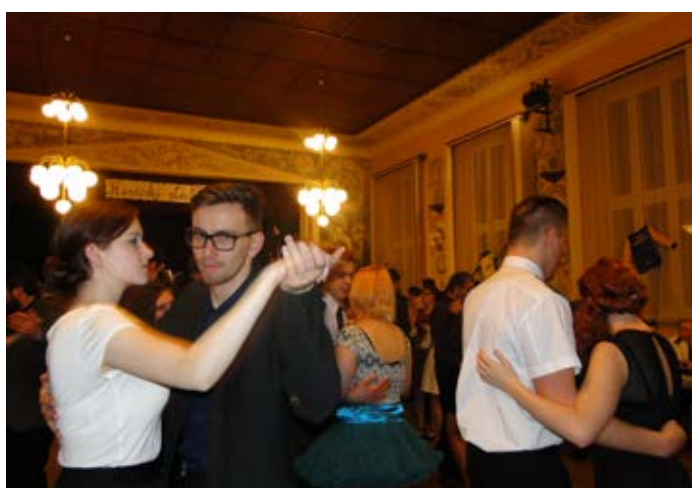
Dětský maškarní bál

Dětský maškarní bál

Hasičský ples

Hasičský ples

Hasičský ples

Fotogalerie

Krojový ples, foto J. Vojtěšek

Krojový ples, foto J. Vojtěšek

Krojový ples, foto J. Vojtěšek

Krojový ples, foto J. Vojtěšek

Krojový ples, foto J. Vojtěšek

Fotogalerie

Ples SSRKH, foto R. Stohanzl

Ples SSRKH, foto R. Stohanzl

Ples SSRKH, foto R. Stohanzl

Ples SSRKH, foto R. Stohanzl

Svěcení vína, foto R. Stohanzl

Svěcení vína, foto R. Stohanzl

Fotogalerie

Tradiční maškarní karneval v mateřské škole s oslavou narozenin

Oslava narozenin v mateřské škole

Hodnocení vín na tradiční košt

Hodnocení vín na tradiční košt

Hodnocení vín na tradiční košt

Hodnocení vín na tradiční košt

Fotogalerie

Děti ze školní družiny malují pohádky

Karneval ve školní družině

Karneval ve školní družině

Vítězky soutěže „Malujeme pohádky ve školní družině“

Ochutnávka odrůd českých jablíček
v rámci projektu Ovoce do škol

Žáci 1. třídy při zápisu nových prvňáčků

Úvodník

Milí spoluobčané,
čtenáři Bořetických listů,

na začátku nového roku jsme vyhodnotili hospodaření obce v roce 2015 a stanovili si cíle pro rok 2016. Účetní rok sice ještě není uzavřen, ale již nyní mohu říct, že obec hospodařila s přebytkem, který jsme se rozhodli použít v následujících letech při realizaci finančně náročnějších akcí. Se schváleným rozpočtem se můžete blíže seznámit v tomto vydání Bořetických listů.

V prvním čtvrtletí roku se mezi námi opět našli lidé, kteří, zřejmě ve snaze zlepšit nám naši práci, se uchýlili k zaslání udání na různé úřady. Začátkem roku se nám podařilo sehnat podpisy na smlouvy o smlouvě budoucí s vlastníky pozemků, které jsou potřebné k vydání nového územního rozhodnutí pro výstavbu kanalizace a čistírny odpadních vod. Chtěl bych tímto poděkovat všem zúčastněným za pochopení a vstřícnost. Stále pracujeme na dokončení projektů. U projektu cyklostezka Bořetice II. etapa – kolem fotbalového hřiště došlo k osazení flexibilních sloupků a nyní můžeme konečně požádat MěÚ Hustopeče o souhlas s užíváním a dokončit závěrečné vyhodnocení akce u Státního fondu dopravní infrastruktury. Daleko větší problémy jsou s dokončením projektu cyklostezka „Rasovna“ – I. etapa. Tam se nám dosud nepodařilo dohodnout se všemi majiteli pozemků. U projektu chodníky v obci z r. 2010 jsme

sice dořešili majetkoprávní vztahy, ale při podání žádosti o povolení k užívání jsme zjistili výrazné nedostatky v projektové dokumentaci a závěrečné vyhodnocení v současné době nelze podat. Požádali jsme o vyjádření pana Surmana, ale jeho sdělení, že se jedná zřejmě o „administrativní“ chybu, nám rozhodně nepomůže v řešení situace. Doklady nejsou a není možné doložit k žádosti všechny potřebné dokumenty. Budeme nuceni po šesti letech požádat o jejich vydání či vystavení a vůbec netušíme, jak časově a finančně náročné to bude.

Od posledního vydání Bořetických listů se uskutečnila i řada kulturních akcí – žehnání mladého vína, plesy pořádané myslivci, stárky a chasou, SSRKH a hasiči. Kulturní komise obce pořádala maškarní ples pro naše nejmenší a já chci poděkovat všem rodičům, prarodičům i ostatním, kteří na tuto akci přišli. Proдали jsme přes 100 vstupenek pro dospělé a rozdali všech 70 balíčků, které byly připraveny pro děti. Těší nás tak hojná účast a doufáme, že se budete zúčastňovat i dalších akcí, které pro vás budeme v letošním roce pořádat. Závěrem bych vás chtěl všechny pozvat na akci, kterou jsme se rozhodli pořádat letos poprvé, a to pálení čarodějnic dne 30. 4. 2016.

Koncem měsíce března oslavíme nejvýznamnější křesťanské svátky Velikonoce. Ať budete tyto dny volna trávit doma či na výletě, přeji vám, aby byly velikonoční dny příjemným vstupem do blížícího se jarního období.

František Petrásek, starosta obce

Usnesení z VIII. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Bořetice konaného dne 15. 12. 2015

Zastupitelstvo obce Bořetice bere na vědomí:

- ad 3. Zprávu z jednání Rady obce Bořetice od posledního veřejného zasedání Zastupitelstva obce Bořetice.
- ad 4. Zprávu o plnění usnesení z posledního veřejného zasedání Zastupitelstva obce.
- ad 5. Zprávu z jednání finančního výboru Obce Bořetice o provedené kontrole v ZŠ a MŠ Bořetice, okres Břeclav, příspěvkové organizaci.
- ad 14a) Rozpočtové opatření č. 5/2015 Obce Bořetice, schválené Radou obce Bořetice dne 2. 11. 2015, zvýšení na straně příjmů a výdajů 221 500 Kč.
- ad 17. Plán práce orgánů Obce Bořetice na rok 2016.
- ad 18. Kulturní kalendář na rok 2016.

Zastupitelstvo obce Bořetice zvolilo:

- ad 2. Návrhovou komisi: Jan Hempl, Ing. Libor Popovský
- Ověřovatele zápisu: Miroslav Náležinský, Ing. Petr Machač

Zastupitelstvo obce Bořetice schvaluje:

- ad 1. Program jednání, s těmi navrženými změnami:

Doplňné bodů:

- 6a) Projednání a schválení bezúplatného převodu pozemku p.č. 1176/38, o výměře 65 m², k.ú. Bořetice u Hustopeč, (ulice

Humna u Jednoty) od Státního pozemkového úřadu na Obec Bořetice.

19a) Projednání a schválení úpravy Vnitřní směrnice č. 4 – Směrnice pro účtování, oceňování a evidenci majetku, operativní evidence, která byla schválena 24. 6. 2014.

Vypouští se bod:

11. Projednání a schválení půjčky TJ Sokol Bořetice, 691 08 Bořetice, ve výši 79 000 Kč.

ad 6. Zveřejnění záměru pronájmu pozemku p.č. 2009, o výměře 1 721 m², k.ú. Bořetice u Hustopeč nebo směny pozemku.

6a) schválilo bezúplatný převod pozemku p.č. 1176/38, o výměře 65 m², k.ú. Bořetice u Hustopeč, od Státního pozemkového úřadu na Obec Bořetice a pověřilo starostu pana Františka Petráska jednáním v této věci.

ad 7. Prodej pozemku p.č. 4212/1, o výměře 68 m², k.ú. Bořetice u Hustopeč, který vznikl oddělením z pozemku p.č. 4112, panu Antonínu Mikulíkovi, bytem Bořetice č.p. 193, s podmínkou zřízení věcného břemene služebnosti pro Obec Bořetice spočívající:

a) v právu zřídit a provozovat na služebném pozemku inženýrské sítě,

b) v právu vstupovat a vjíždět na služební pozemek v souvislosti se zřízením, stavebními úpravami, opravami, provozováním a odstraněním inženýrských sítí.

Cenu pozemku za 1 m² činí 20 Kč, veškeré náklady spojené s převodem pozemku hradí kupující, včetně daně z nabytí, vznikne-li Obci Bořetice daňová povinnost.

ad 8. Znění a podpis „Nájemní smlouvy a smlouvy o budoucí smlouvě o zřízení služebnosti“ na pozemky p.č. 209/59, p.č. 209/60, p.č. 2513/1, p.č. 2513/4, p.č. 2513/5, p.č. 2951/12, vše v k.ú. Bořetice u Hustopečí, budoucí povinný Povodí Moravy, s.p., Dřevařská 932/11, Brno, budoucí oprávněný Obec Bořetice, 691 08 Bořetice č.p. 39.

ad 9. Nabídku od AR projekt s.r.o., Hviezdoslavova 1183/29a, Brno na zpracování Změny č. 1 Územního plánu Bořetice a schválilo znění a podpis Smlouvy o dílo na zpracování Změny č. 1 územního plánu Bořetice s firmou AR projekt s.r.o., Hviezdoslavova 1183/29a, Brno, cena s DPH 86 394 Kč.

ad 10. Znění smlouvy „Smlouvy č. 1030025603/001, o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene“, budoucí oprávněný E.ON Distribuce, a.s., FA.Gerstnera 2151/6, České Budějovice, budoucí povinný Obec Bořetice, 691 08 Bořetice č.p. 39 – přeložka KNN (škola) tak, jak byla přednesena, a podpis této smlouvy.

ad 12. Poskytnutí finančního příspěvku na financování systému IDS JMK na rok 2016 ve výši 64 800 Kč společnosti KORDIS JMK, Brno. ad 14b) Rozpočtové opatření č. 6/2015 Obce Bořetice, zvýšení v celkové výši 305 700 Kč na straně příjmů a výdajů včetně doplnění následujících změny, a to zvýšení příspěvku Základní a Mateřské školy Bořetice o částku 52 800 Kč, která bude použita na úhradu revizních zpráv a varné desky, o tuto částku zvýšíme paragraf 3113 a snížíme paragraf 6409 rezervy.

ad 15. Rozpočtové provizorium Obce Bořetice na rok 2016 následovně: ve smyslu ustanovení § 13 Zákona č. 250/2000 Sb., v platném znění, do doby schválení rozpočtu na rok 2016, bude obec

hradit běžnými příjmy roku pouze běžné výdaje na správu a provoz obce a obecního úřadu ve výši maximálně 1/12 rozpočtu roku 2015 a bude hradit měsíční splátky úvěrů.

ad 19a) Úpravu Vnitřní směrnice č. 4 – Směrnice pro účtování, oceňování a evidenci majetku, operativní evidence, která byla schválena 24. 6. 2014, ve Článku 8: 8.3. Pořizování dlouhodobého majetku a jeho ocenění, odstavec 3 následovně:

Původní znění:

„Součástí ocenění (pořizovací ceny) dlouhodobého majetku nejsou výdaje související se zajištěním financování a administrací přijatých transferů, úroky z úvěrů a půjček, poplatky za úvěry, poplatky za výběrová řízení – bude posuzováno a účtováno jako provozní náklad. Pokud poskytovatel dotace neuvede jinak,“

...se nahrazuje novým zněním:

„Součástí ocenění (pořizovací ceny) dlouhodobého majetku nejsou výdaje související se zajištěním financování přijatých transferů: úroky z úvěrů a půjček, poplatky za úvěry.

Součástí ocenění (pořizovací ceny) dlouhodobého majetku jsou poplatky za výběrová řízení a administraci projektu, které vstupují do pořizovací ceny. V případě, že nebude uznán dotační titul, tyto náklady do pořizovací ceny nevstupují.“

Zastupitelstvo obce Bořetice zplnomocňuje:

ad 16. Radu obce Bořetice ke schválení Rozpočtového opatření 7/2015 Obce Bořetice v plném rozsahu s tím, že schválené rozpočtové opatření bude předloženo na dalším zasedání Zastupitelstva obce Bořetice k informaci.

Zastupitelstvo obce Bořetice neschválilo:

ad 13. Příspěvek – veřejnou finanční podporu z rozpočtu obce společností DOTYK II, o.p.s., se sídlem Vysoké Popovice 253, ve výši 9 991 Kč na financování sociální služby sociální rehabilitace pro 1 osobu na rok 2016.

Usnesení z IX. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Bořetice konaného dne 2. 2. 2016

Zastupitelstvo bere na vědomí:

ad 3. Zprávu z jednání Rady obce Bořetice od posledního veřejného zasedání Zastupitelstva obce Bořetice

ad 4. Zprávu o plnění usnesení z posledního veřejného zasedání Zastupitelstva obce.

ad 10. Rozpočtové opatření č. 7/2015 schválené Radou obce Bořetice dne 28. 12. 2015.

Zastupitelstvo zvolilo:

ad 2. Návrhovou komisi: Ing. Marek Polák, Vladimír Langer
Ověřovatele zápisu: JUDr. Jana Zemánková, Václav Petrásek

Zastupitelstvo obce schvaluje:

ad 1) Program jednání tak, jak byl předložen.

ad 6a) Schválilo prodej pozemku p.č. 4260/5, k.ú. Bořetice u Hustopečí, o výměře 27 m², za cenu 25 Kč /m², kupujícím Jakubu Jambořovi, Bořetice č.p. 22, a Stanislavu Němečkovi, Arbesova 11/11,

Brno, každému polovinu z prodávané plochy, za podmínky, že kupující uhradí veškeré náklady spojené s převodem pozemků (tzn. geometrický plán, návrh na vklad, poplatek za sepsání kupní smlouvy, souhlas s dělením pozemku, ověření podpisů) a daň z nabytí, vznikne-li obci daňová povinnost, a s podmínkou, že s podmínkou zřízení věcného břemene služebnosti pro Obec Bořetice spočívající:

a) v právu zřídit a provozovat na služebním pozemku inženýrské sítě,

b) v právu vstupovat a vjíždět na služební pozemek v souvislosti se zřízením, stavebními úpravami, opravami, provozováním a odstraněním inženýrských sítí.

ad 6b) Stažení bodu z programu jednání z důvodu nedostavení se žadatelů na jednání.

ad 7. Schválilo revokaci usnesení č. 6a) z VIII. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Bořetice, konaného dne 15. 12. 2015, a nahrazuje jej následujícím usnesením: Zastupitelstvo obce Bořetice schvaluje bezúplatný převod pozemku p.č. 1176/138, k.ú. Bořetice u Hustopečí, o výměře 65 m², od Státního pozemkového úřadu na

Obec Bořetice a pověřilo starostu pana Františka Petráska jednáním v této věci.

ad 8a) Schválilo Obecně závaznou vyhlášku Obce Bořetice č. 1/2016, o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a nakládání se stavebním odpadem na území obce Bořetice.

ad 8b) Schválilo Obecně závaznou vyhlášku č. 2/2016, kterou se vydává nová Příloha k obecně závazné vyhlášce č. 1/2013.

ad 9. Schválilo výše odměn neuvolněným funkcionářům, platnou od 1. 2. 2016.

Funkce	Celk. měsíční odměna
Neuvolněný místostarosta obce Bořetice	11 000 Kč
Neuvolněný člen Rady obce Bořetice	1 386 Kč

Funkce	Celk. měsíční odměna
Neuvolněný člen Zastupitelstva obce Bořetice	384 Kč
Předseda komise nebo výboru	1 194 Kč

ad 11. Schválilo rozpočet Obce Bořetice na rok 2016, v paraagrafově formě, s částkou na straně příjmů 22 625 900 Kč, financování: zůstatek z roku 2015 ve výši 6 544 500 Kč a na straně výdajů ve výši 21 899 400 Kč, splátky úvěrů 726 500 Kč, tj. celkem 22 625 900 Kč s těmito změnami:

- zvýšení v příjmové části položky 4112 o částku 700 Kč,
- zvýšení na straně výdajů na paragrafu 6409 o částku 700 Kč,
- zvýšení na straně výdajů na paragrafu 3635 o částku 100 000 Kč,
- snížení paragrafu 6409 o částku 100 000 Kč.

Ing. Lenka Bukovská, místostarostka obce

Poplatek za odpady v roce 2016

Obecně závaznou vyhláškou o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů byla sazba pro rok 2016 stanovena na 450 Kč na osobu.

Schválená výše poplatku vychází ze skutečných nákladů obce v předchozím kalendářním roce na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu za poplatníka a kalendářní rok.

- Celkové náklady na sběr a odvoz netříděných komunálních odpadů za rok 2015: 758 214,65 Kč.
- Vybraná částka od občanů celkem v roce 2015: 535 271 Kč.
- Počet poplatníků 1 289.
- Skutečný náklad na jednoho obyvatele 588 Kč.
- Odměna za separaci odpadu v roce 2015 od společnosti EKO-KOM 178 222,93 Kč.

František Petrásěk

Odpad	Množství (tuna)	Ø na 1 obyv. (kg/rok)
Směsný komunální odpad (odvoz z popelnic)	289,46	224,56
Objemný odpad	76,07	59,01
Biologicky rozložitelný odpad	103,6	80,37
Uliční smetky	1,08	0,84
Beton	16,81	13,04
Cihly	8,39	6,51
Směsi nebo oddělené frakce betonu	88,23	68,45
Asfaltové směsi	4,16	3,23
Sklo	26,5	20,56
Papír, lepenka	27,02	20,96
Plastové obaly	11,84	9,19
Železo	11,29	8,76
Kompozitní obaly (tetrapack)	0,74	0,57
Pneumatiky	1,87	1,45
Barvy, lakdy, ředidla atd. (nebezpečné odpady)	1,36	1,06

Chybí Vám o prázdninách hlídání nebo program pro děti v době od 7 do 15 hod? Dejte je k nám na příměstský tábor do Bořetic!

Program se bude vytvářet podle počasí, ale nezapomeneme navštívit bazén v Němčičkách, zahrát klasickou šipkovanou, míčové hry, něco si společně vyrobíme a taky si zasoutěžíme!

Strava je zajištěna 3krát denně (svačina dopoledne, oběd, svačina odpoledne) + pitný režim.

Příměstský tábor se bude konat ve dvou turnusech:

první turnus 18.–22. 7.

druhý turnus 15.–19. 8.

Cena turnusu: 600 Kč/1 osoba

Kapacita omezena na 15 míst pro jeden turnus! Více informací na www.taborkdousov.wgz.cz.

Rozpočet na rok 2016

Příjmy

Paragraf položka	Název	Částka
1111	Daň z příjmů FO ze závislé činnosti	2 585 500,00 Kč
1112	Daň z příjmů FO ze samost. výděl. činnosti	223 900,00 Kč
1113	Daň z příjmů FO z kapitálových výnosů	313 500,00 Kč
1121	Daň z příjmů PO	2 910 000,00 Kč
1122	Proúčtování daň. přiznání	634 000,00 Kč
1211	Daň z přidané hodnoty	5 788 000,00 Kč
1334	Odvody za odnětí půdy v zemědělství	33 900,00 Kč
1340	Poplatek za komunální odpad	535 000,00 Kč
1341	Poplatek ze psů	21 800,00 Kč
1343	Poplatek za užívání veřejného prostranství	28 100,00 Kč
1345	Poplatek z ubytovací kapacity	63 300,00 Kč
1351	Poplatek z loterií	49 100,00 Kč
1361	Správní poplatky/ověřování/czech point	27 400,00 Kč
1511	Daň z nemovitosti	1 500 000,00 Kč
	Daňové příjmy celkem	14 713 500,00 Kč
2119	Těžební průmysl	119 500,00 Kč
2122	Sběr surovin separace železa	17 000,00 Kč
2310	Pitná voda sklepy	162 700,00 Kč
3314	Knihovna odvod za čtenáře	1 000,00 Kč
3341	Hlášení	5 000,00 Kč
3349	Reklama BL/dary BL	22 600,00 Kč
3612	Byty/energie	382 200,00 Kč
3613	Pronájmy	405 400,00 Kč
3639	Pronájmy pozemky,vlečky, prodej pozemků	196 500,00 Kč
3723	Odměna za separaci	178 000,00 Kč
6171	Služby kopírování a ostatní	1 500,00 Kč
6310	Příjmy z úroků	1 000,00 Kč
	Nedaňové příjmy celkem	1 492 400,00 Kč
4112	Dotace ze státního rozpočtu	233 200,00 Kč
	Celkové příjmy	16 081 400,00 Kč
8115	Financování zůstatek z roku 2015	6 544 500,00 Kč
	Příjmy celkem	22 625 900,00 Kč

Výdaje

Paragraf položka	Název	Částka
2212	Silnice – opravy, bezpečnost	400 000,00 Kč
2219	Chodníky – dokončení opravy	400 000,00 Kč
2221	IDOS	64 800,00 Kč
2310	Voda sklepy KH	210 500,00 Kč
2321	Kanalizace, ČOV	100 000,00 Kč
3113	Škola, školní jídelna	2 350 000,00 Kč
3314	Knihovna	147 000,00 Kč

3319	Kronika	30 000,00 Kč
3341	Rozhlas, rozhlasová ústředna	50 000,00 Kč
3392	Kulturní dům – rekonstrukce zasedací místnosti a obřadní síň, rekonstrukce topení sál KD, výměna dveří (bar-kuchyňka ze sóla), nové židle	1 752 000,00 Kč
3399	Kulturní akce/SOZ	175 000,00 Kč
3349	Bořetické listy	96 600,00 Kč
3412	Dětské hřiště – revize, údržba	50 000,00 Kč
3419	TJ Sokol Bořetice	200 000,00 Kč
3612	Byty – opravy	350 000,00 Kč
3613	Nebytové prostory – výměna oken, dveří, energie oplocení u hřiště – cyklostezky, osvětlení pergola	482 000,00 Kč
3631	Veřejné osvětlení	310 000,00 Kč
3632	Hřbitov, smuteční obřadní síň	520 000,00 Kč
3635	Územní plán	100 000,00 Kč
3639	Komunální služby, Rasovna revitalizace, oprava muzikantské budy, Parkoviště u pošty, přeložka el. vedení u ZŠ, zídka – veselská cesta	4 200 000,00 Kč
3721–3	Odpady – svoz, likvidace, separace	763 300,00 Kč
3729	Sběrný dvůr	80 000,00 Kč
3745	Péče o vzhled obce	130 000,00 Kč
4351	Rozvoz obědů	85 000,00 Kč
5512	Hasiči, projekt nová hasička	250 000,00 Kč
6112	Zastupitelé, starosta	1 004 000,00 Kč
6117	Vnitřní správa	2 465 000,00 Kč
5362	Proúčtování daně	270 600,00 Kč
2143	DSO Modré Hory	32 600,00 Kč
3723	DSO Čistý jihovýchod	4 900,00 Kč
3636	Mikroregion Hustopečsko	30 000,00 Kč
6310	Úroky, služby peněžních ústavů	46 100,00 Kč
6320	Pojištění budov	17 400,00 Kč
6409	Rezerva	4 731 600,00 Kč
5212	Zákonná rezerva	1 000,00 Kč
	Celkem výdaje	21 899 400,00 Kč
8124	Splátka úvěru	726 500,00 Kč
	Celkem výdaje + splátky úvěru	22 625 900,00 Kč
8115	Zůstatek na účtech (zaokrouhleno)	6 544 500,00 Kč
	Česká spořitelna	7 218,04 Kč
	ČNB běžný účet	1 634 032,11 Kč
	Komerční banka	4 903 241,45 Kč
	Součet	6 544 491,60 Kč

Víte, že projekt ELEKTROWINu „Jsem zpět“ se úspěšně rozběhl?

Stále větší obrátky nabírá projekt „Jsem zpět“, který připravil a uvedl do provozu kolektivní systém pro sběr a recyklaci starých spotřebičů ELEKTROWIN. Jeho pilotní fáze začala na sklonku roku 2014.

Jde o spotřebiče, jichž se lidé chtějí zbavit, protože je už nepotřebují. Ať už z důvodu jejich náhrady za nejmodernější typy, nebo se například po stěhování již nehodí, i když jsou stále funkční a mohly by potřebným sloužit i dále.

Na tuto možnost pamatuje i zákon o odpadech, kde se hovoří o „opětovném použití“. To ale dlouho zůstávalo jen teorií, zejména z důvodu nákladů na technické přezkoušení nezávadnosti daného elektrozařízení tak, aby výrobek odpovídal při předání novému majiteli všem legislativním požadavkům. Do praxe ji začal zavádět právě ELEKTROWIN. Projekt dostal jméno „Jsem zpět“ a podrobnosti o něm můžete získat na jeho internetových stránkách www.jsemzpet.cz.

„Nově jsme na webové stránky www.jsemzpet.cz umístili formulář, přes který si lidé mohou prověřit, zda jejich spotřebič vyhovuje kritériím pro zapojení do projektu. Pokud zjistí, že vyhovuje, mohou jej přímo nabídnout k opětovnému použití a my si pro něj přijedeme rovnou k nim domů,“ popisuje nynější etapu vedoucí zákaznického oddělení ELEKTROWIN a.s. Jan Marxt.

Prvním krokem bylo vytvoření sítě zpětného odběru, do kterých je možné speciálně odevzdávat i spotřebiče, o kterých si

jejich majitel myslí, že je možné je ještě dále používat. Pomohli jí vytvořit autorizovaní servisní gestoři, kteří jsou viditelně označeni jako místa zpětného odběru a přípravy elektrozařízení k opětovnému použití. Ti na základě stanovených kritérií vybírají vhodné spotřebiče, které ještě mohou posloužit svému původnímu účelu, provedou na nich případné drobné opravy a garantují, že budou dále bezpečně fungovat.

Patronátu nad projektem se ujal spisovatel Michal Viewegh, jenž návrat do života zažil na vlastní kůži. Svou zkušenost s návratem zpět do života Michal Viewegh komentuje: „I já jsem byl vlastně ‚opraven‘ a díky tomu jsem zpět, proto projekt smysluplného navrácení spotřebičů těm, kteří je potřebují, podporuji.“ Před časem mu praskla aorta, což přežije jen jeden z deseti lidí.

ELEKTROWIN nabízí tyto darované spotřebiče k bezplatnému užívání neziskovým organizacím, které se věnují obecně prospěšné činnosti. První, kdo tuto nabídku využil, byl Fond ohrožených dětí.

František Petrásek

Ceník za pronájem prostor kulturního domu platný od 1.3.2016:

Předmět pronájmu	Cena/den
Pronájem KD (sál, předsálí, přísálí - bar, kuchyňka) topná sezóna	3.000,- Kč
Pronájem KD (sál, předsálí, přísálí - bar, kuchyňka) mimo topnou sezónu	2.000,- Kč
Pronájem KD (přísálí - bar, kuchyňka) topná sezóna	2.000,- Kč
Pronájem KD (přísálí - bar, kuchyňka) mimo topnou sezónu	1.000,- Kč
Pronájem KD „trachta“ (sál, předsálí, přísálí - bar, kuchyňka) celoročně	1.000,- Kč
Pronájem KD „trachta“ (přísálí - bar, kuchyňka) celoročně	500,- Kč

Organizacím a spolkům obce Bořetice bude za účelem pořádání veřejných akcí poskytnut pronájem bezúplatně.

Složení vratné kauce:

Předem bude od nájemců ve všech případech (i v případě organizací a spolků) požadováno složení vratné kauce:

- při pronájmu KD (sál, předsálí, přísálí - bar, kuchyňka) 1 000,- Kč
- při pronájmu KD (přísálí - bar, kuchyňka) 500,- Kč

Ceník byl schválen na 34. jednání Rady obce Bořetice dne 29. února 2016.

V Bořeticích 1. března 2016

František Petrásek, starosta

Ceník za zapůjčení movitých věcí platný od 1.3.2016:

Předmět k zapůjčení	Cena/den
Pártystan (1 den včetně montáže)	1.000,- Kč
Pivní set - 1 stůl a dvě lavice	50,- Kč

Organizacím a spolkům obce Bořetice bude za účelem pořádání veřejných akcí poskytnuto zapůjčení bezúplatně.

Ceník byl schválen na 34. jednání Rady obce Bořetice dne 29. února 2016.

V Bořeticích 1. března 2016

František Petrásek, starosta

Myslivecký spolek Bořetice

Od 1. ledna 2014 začal platit nový občanský zákoník č. 89/2012 Sb., který převratným způsobem po několika desetiletích rekonstruoval soukromé právo. Zavedl mj. novou právní úpravu spolkového práva a dosavadní pojem „občanské sdružení“ nahradil pojmem „spolek“. Původní rejstřík občanských sdružení byl dosud veden Ministerstvem vnitra a většinou neobsahoval všechny potřebné údaje o sdruženích. Podle zákona 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob je v současnosti rejstřík spolků veden příslušnými krajskými soudy – v našem případě Krajským soudem v Brně.

Bývalým občanským sdružením (nyní spolkům) byla poskytnuta lhůta dva roky ode dne nabytí účinnosti nového občanského zákoníku na opravu odporujícího názvu a tři roky na přizpůsobení vnitřních předpisů.

Nově musí název obsahovat slova **spolek** nebo **zapsaný spolek**, popř. zkratku **z.s.**

Povinné údaje, které musí být zapsané v rejstříku spolků, jsou mj.: IČO, úplná adresa sídla spolku, účel spolku, nejvyšší orgán spolku,

statutární orgán spolku, členové statutárního orgánu spolku, způsob jednání spolku, kontrolní komise spolku a její členové.

Výše uvedené změny a povinnosti se týkaly také Mysliveckého sdružení Bořetice, kterému se úspěšně podařilo projít všemi výše popsány peripetemi a od 2. prosince 2015 nese název Myslivecký spolek Bořetice.

Mgr. Radim Šebesta

Okénko mladého myslivce

Poznáš, o jaké zvíře se jedná?

a) Tento malý parazit číhá na svého hostitele v trávě a keřích vysokých od 20 cm do 1 m. Je slepý a podle čichu pozná, že se blíží hostitel, na kterého se přichytí a saje krev. Krev saje samička, menší sameček nepřijímá potravu. Hladový jedinec měří asi 2–4 mm, po nasátí až 1 cm. Je nutné se před ním chránit repelenty a vhodným oblečením, protože na člověka přenáší nebezpečné nemoci – lymfskou boreliózu a klíšťovou encefalitidu.

Je to

b) Toto zvíře má na sobě tuhé štětiny. Samice, která vodí selata, může zaútočit i na člověka. Je všežravý a živí se rostlinami a drobnými živočichy. Potravu hledá rytím nosem v zemi, proto se jeho nosu říká ryj.

Je to

c) Zrzavý nebo načernalý hlodavec s huňatým ocasem, který umožňuje udržet rovnováhu při lezení a skocích na stromech. Taký se do něj zachumlává při spánku. Požírá semínka z šišek, oříšky, vejce, houby. Bydlí v hnízdě na stromech nebo v dutinách stromů. V menších dutinách si dělá spížirny, do kterých si ukrývá potravu na zimu.

Je to

d) Je to masožravá šelma podobná německému ovčákovi. Je však silnější. Loví hlavně zesláblá, nemocná a přestárlá zvířata. U nás

se vyskytuje zřídka v příhraničních hlavně horských oblastech, kam chodí z okolních států, převážně ze Slovenska.

Je to

e) Tento pták žije hlavně v lesích, ale i v parcích a sadech. Silným zobákem klove do stromů a získává tak dřevokazný hmyz ukrytý ve dřevě. Protože je všežravý, žere i jiné drobné živočichy a také semena a plody. Velmi dobře šplhá po stromech a patří mezi tzv. šplhavce. Způsobem života a získávání potravy se tedy velmi podobá datlu černému, ale je vzhledově barevnější (bílo-černo-červený). Někdy klove zobákem do plastových skříněk televizních antén na střeše.

Je to

Mgr. Radim Šebesta

a) klíště obecné
b) prase divoké
c) veverka obecná
d) vlk
e) strakapoud velký

Rěšení:

1. termín
Superhrdinové
2. - 9. 7.

Pomozte nám s dopadením padouchů! Jste stateční, nebojácní, silní, chytrí, draví a chcete aby zvítězila spravedlnost? Máte vlastnosti superhrdinů? Nebo se je chcete naučit? Letošní Kdousov ožije silou rozmanitých hrdinů a hrdinek. Kdousov potřebuje své superhrdiny!

K
D
O
U
S
O
V

2. termín
AFRO cirkus
9. - 16. 7.

Do Kdousova přijede cirkus! Chcete nahlédnout do táborové manéže? Naučit se žonglovat, kouzlit, chodit po laně nebo zkrotit lva? Odhalte s námi tajemství hlavního principála, majitele známého šapitó!

Cena tábora
2150 ,-

www.taborkdousov.wgz.cz

Facebook LDT Kdousov/ Velké Pavlovice

Přihlášky a bližší informace
 u Ing. Lenky Bukovské
 Tel.: +420 731 286 026
lenka.bukovska@email.cz

Tříkrálová sbírka z Bořetic pomáhá již po patnácté

Letošní rok byl již patnáctý, kdy se v bořetických ulicích objevili tříkráloví koledníci – děti v doprovodu dospělých.

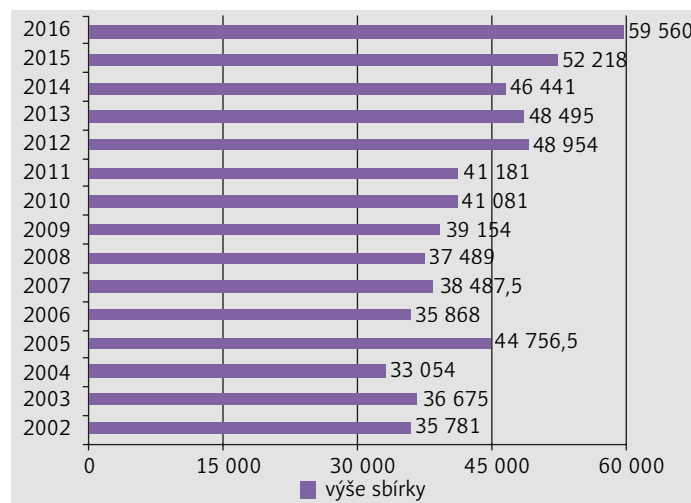
Při vzpomínce na první ročník, který byl hromadnou akcí, kdy jedna velká skupina Kašparů, Melicharů a Baltazarů obcházela po dva dny celé Bořetice, a kromě vybírání finančních darů pro potřebné roznášela po rodinách Bořetické listy, se všichni už jen nostalgicky pousmějí. Hned následující rok se vytvořily skupinky, které měly na starost určité části Bořetic. Za dobu trvání sbírky se tyto skupiny rozšířily na dnešních devět. Mnoho koledníků chodí od prvopočátků sbírky, a tak není divu, že si „své ulice“, kde již několik let navštěvují stejné domy a stejné rodiny, velmi oblíbili. Klidně můžeme říci, že se mezi koledníky a dárci vytvořilo kamarádké a srdečné pouto. Vždyť v letech, kdy mrzlo „až praštělo“, nás v mnoha rodinách pouštěli za dveře aspoň na chvíli se ohřát. Dětem je vždy připraveno něco k pití či výslužka a pro dospělé se najde také něco k posilnění na další cestu.

Chtěla bych se také podělit o zjištění, že to, co se v Bořeticích před patnácti lety podařilo vytvořit a trvá dodnes, není běžné. V době

tříkrálových sbírek jsem se v jedné z obcí setkala s paní, která má tuto akci na starosti. Vyprávěla o tom, že mnoho starostů obcí zavolá na charitu s tím, že chce, aby v jejich obci proběhla Tříkrálová sbírka, ale že se nenajde nikdo, kdo by s ní v obci pomohl. A tak rodiny obchází jen zaměstnanci charity s dobrovolníky, kteří se sjíždí i z 30km vzdálenosti. Proto bych chtěla vyjádřit díky všem, kteří se podílejí na organizaci a průběhu této bohudobré činnosti. Doufám, že nám elán a dostatek sil vydrží ještě mnoho let a že naši malí králové, i když vyrostou, budou vzpomínat na to, co dobrého udělali pro druhé. Nebo ještě lépe, aby se z nich stali noví vedoucí našich tříkrálových skupinek.

Za 15 let se v naší obci vybralo celkem 639 195 Kč.

Lenka Kuchyňková

Jízdní kola – v nabídce nově i elektrokola

v prodejně 105 kusů jízdních kol, koloběžek a odrážedel
náhradní díly, doplňky a sluneční brýle

na funkční a sportovní prádlo CRAFT, MOIRA, ATEX sleva až 35%; prodej dárkových a servisních poukazů v hodnotě 300 až 1 000 Kč;
záruční i pozáruční servis, opravujeme všechna jízdní kola, provádíme opravy kotoučových i hydraulických brzd

Otevřeno: po–pá 8:00–12:00; 13:00–17:00; sobota 8:00–11:00
Hlavní 68, Velké Pavlovice, tel: 519 428 507, www.zaf.cz, velo@zaf.cz

Obráz Božího milosrdenství putuje po bořetických rodinách

Veřejnou úctu k Božímu milosrdenství v naší farnosti započal otec Ondřej již před několika lety. Ti, kteří od roku 2011 navštívili náš kostel, si mohli všimnout obrazu Božího milosrdenství zavěšeného nad bočním oltářem. Před prvními pátky v měsíci se přede mší svatou modlívá Korunka k božímu milosrdenství.

Otec Ondřej využil Roku božího milosrdenství vyhlášeného papežem Františkem k prohloubení této úcty i v našich rodinách, aby duchovní skutky milosrdenství – poradit, odpouštět a utěšovat – byly součástí každého z nás. Od začátku postní doby, tj. od Popelčiny středy je v Bořeticích od domu k domu předáván putovní obraz. K této pouti se zatím připojilo kolem 50 rodin. Kdo by chtěl obraz do svého domova přijmout i po Velikonocích, může se nahlásit v kostele nebo e-mailem.

Kde se tato úcta zrodila? Milost a milosrdenství jsou od počátku základními atributy provázejícími lidi ve víře. K této úctě se připojila na počátku 20. sto-

letí i sestra Faustyna Kowalska z polského Głogowce, když se stala řádovou sestrou v Kongregaci sester Božího milosrdenství. Po jejím vniknutí, aby byl namalován obraz, se tohoto úkolu chopil malíř E. Kazimirowský, který podle osobních pokynů sestry Faustyny obraz dokončil v roce 1934. Neznámějším po celém světě se stal druhý obraz, který je i v našem kostele, namalovaný Adolfem Hyřou. Prostřednictvím tohoto obrazu Ježíš ukazuje svůj vztah k člověku. Pomocí pěti symbolů se nám zde zjevuje obraz milosrdného Boha, který nám nabízí spásu. První symbol je ruka pozdvížená k požehnání, která chce všem žehnat a obdarovávat štěstím. Druhým symbolem je postava Ježíše, který jakoby kráčí k nám. Bůh tím chce ukázat, že nečeká na svém trůnu, ale že nám vychází vstříc. Třetím symbolem je levá ruka Ježíše, která ukazuje jeho srdce. Srdce je symbolem lásky, která je hlavním důvodem zjevení tajemství Božího milosrdenství. Dalšími symboly jsou paprsky krve a vody. Mučednictví a milost, utrpení a štěstí. Milost často přichází skrze utrpení. Posledním symbolem jsou slova: „Ježíši, důvěřuji Ti“. Přijmout milost, která pramení z utrpení, a někdy také skrze utrpení, vyžaduje důvěru. S úctou k tomuto obrazu Ježíš spojil mimořádné přísliby, které nás mají povzbudit k horlivému šíření: „Slibuji, že duše, která bude tento obraz uctívat, nezahyne. Slibuji také už zde na zemi vítězství nad nepřáteli a obzvláště v hodině smrti. Já sám ji budu bránit jako svou slávu.“ Papež Jan Pavel II. sestru Faustynu slavnostně kanonizoval 30. 4. 2000.

Lenka Kuchyňková

Mockrát děkujeme všem, kteří přispěli na vydávání Bořetických listů:

Pan Josef Šťastný, Hronov	za 1 000 Kč	Manželé Veronika a Miroslav Fišarovi, Bořetice	za 500 Kč
Pan Oldřich Jedlička, Brod nad Dyjí	za 500 Kč	Paní Marie Hladíková, Staré Sedliště	za 500 Kč
Pan Jiří Šafránek, Hustopeče	za 200 Kč	Paní Evženie Kadlecová, Bořetice	za 300 Kč
Paní Marie Kulatá, Šternberk	za 200 Kč	Manželé Marie a Josef Šafaříkovi, Bořetice č.p. 376	za 500 Kč
Paní Jožina Hublíková, Šternberk	za 200 Kč	Paní Marie Hasíková, Bořetice	za 200 Kč
Paní Anna Petrjánošová, Moravská Nová Ves	za 300 Kč	Manželé Jaroslava a Václav Slámovi, Bořetice	za 500 Kč
Paní Anežka Nesnídalová, Znojmo	za 500 Kč	Paní Marie Kočaříková, Bořetice	za 200 Kč
Pan Josef Lubal, Břeclav	za 500 Kč	Paní Hana Kovářová, Nový Jičín	za 100 Kč
Paní Jarmila Veselá, Kobyly	za 500 Kč	Pan Pavel Grůza, Břeclav	za 300 Kč
Pan Oldřich Jedlička, Brod nad Dyjí	za 500 Kč	Paní Marie Vojtková, Švýcarsko	za 1 000 Kč

Zpráva o činnosti obecní knihovny

V měsíci únoru naši knihovnu navštívily několikrát děti z MŠ. Přišly si vybrat knihy a seznámit se s knihovnou. Dokonce k nám zavítala také knižní víla, která dětem vyprávěla o tom, že v naší knihovně hlídá knížky a dává na ně pozor. Děti plnily víliny úkoly a byly moc šikovné.

Ve středu 24. února odpoledne se přišli do knihovny podívat žáci naší základní školy, kteří chodí do družiny. Měli připravené úkoly od učitelek družiny. Pobavili jsme se společně, jak to v knihovně funguje. Dozvěděli se také, co v knihách můžou najít, a proč je dobré, aby hodně četli.

V měsíci březnu a dubnu se budou konat besedy pro mateřskou a základní školu.

Naše knihovna se v dubnu zúčastní již 4. noci knihoven. Začátek této akce bude v pátek 1. 4. 2016 v 17 hodin a bude končit v sobotu v 9 hodin. Tentokrát akce proběhne na téma 180. výročí vzniku pohádky o malé mořské víle, 40. výročí oslaví také filmová verze pohádky Karla Kachyni s Miroslavou Šafránkovou v hlavní roli.

V dubnu pojedeme opět pro knihy z výměnného fondu Břeclav, proto tímto prosím všechny čtenáře, kteří mají tyto knihy půjčeny, ať je v co nejbližším termínu vrátí. Máme také řadu nových knih. Jejich tituly a akce, které se konají, si můžete přečíst na stránkách obecní knihovny www.knihovnaboretice.webk.cz.

Zvu tímto malé i velké občany Bořetic k návštěvě naší útulné knihovny. Výpůjční doba je v pondělí a v úterý od 9:00 do 11:30, ve středu od 15:00 do 18:00 a v pátek od 16:00 do 18:00 hodin.

Přijďte si vybrat pěknou knihu nebo časopis a ukrátit si volnou chvíli. Na všechny se těší a přeje krásné prožití Velikonoc

Vaše knihovnice Lenka Grúzová

Kulturní komise Bořetice, SDH Bořetice a Tenisový oddíl Bořetice

Vás zvou na

PÁLENÍ ČARODĚJNIC 30. dubna

Sraz malých i velkých čarodějnic v 15.00 hodin na sóle.

Průvodem se přesuneme na hřiště, kde každá registrovaná čarodějnice dostane špekáček a kofolu, občerstvení připraveno i pro další účastníky.

Můžete se těšit na spoustu her a soutěží!

Valná hromada TJ Sokol Bořetice

Nový výbor TJ Sokol svolal Valnou hromadu na 31. 1. 2016 do zasedací místnosti obecního úřadu. Účast na VH byla 33 členů a příznivců TJ. Nový výbor TJ Sokol Bořetice pracuje ve složení: předseda Luděk Gloza, místopředseda Lubomír Dufek, členové Martin Grégr, Radek Filo a Richard Parolek.

Zprávu o činnosti TJ přednesl předseda Luděk Gloza. Nejprve vysvětlil, proč oddíl kopané Celtic Bořetice spadl v loňském roce z krajského přeboru do IV. nejnížší třídy okresní soutěže. Věnoval se i vydařené akci Turnaj uličních jedenáctek a doporučil, by se konal i letos. Zabýval se problémem dluhů minulého vedení TJ, u kterých splácení spadlo na nový výbor, a informoval, že výbor se dohodl s obcí o vypovězení smlouvy dotací od obce a požadavek na obec, aby na příští období obec pomáhala TJ jen finančně bez poskytování pracovníků obce. Bylo dohodnuto, že obec bude přispívat TJ ročně 200 000 Kč a TJ bude práce spojené s údržbou hřiště a šaten provádět sama. Dále uvedl, že po celý minulý rok TJ řešila problém se závlahou hřiště, která je v havarijním stavu, a tento problém se musí letos vyřešit. Na to se v rozpočtu pro tento rok počítá s částkou 66 500 Kč. Vyjmenoval sponzory, kteří pomohli řešit finanční problémy TJ: Lomax, Fepex, Profisped CZ, Kravíhorská republika, Spolia, Vinařství Habřina, BE Logistik, Naos Czech Republic, Elektro Náležinský, Keramika Krumvíř, Autodoprava Procházka, Vinařství Novák, Vinařství Cvingráf, Vinařství Pod horou, drobní vinaři z Bořetic a obec Bořetice.

Postěžoval si na nedostatek dobrovolníků při organizaci utkání: pořadatel, pomezní, obsluha bufetu... a že by se novému výboru hodil pro jejich práci někdo starší a zkušený. Kritizoval mladé hráče, kteří si chtějí jen zahrát a ostatní je nezajímá. Úkol pro tento rok je dostat se z té pro nás ponižující IV. třídy. Navrhl ke schválení název TJ: TJ Sokol Bořetice z.s., který byl schválen. O ponechání názvu pro oddíl kopané „Celtic Bořetice“ se ještě bude rozhodovat. Informoval, že máme 46 členů TJ a 16 hráčů. Kontrolní komise bude pracovat ve složení: předseda p. Mikulica a členové p. Náležinský a p. Kupka. Byly projednány a schváleny nové stanovy TJ podle zákona 89/2012 Sb.

A mužstvo

Na novou sezonu 2015–2016 bylo nutno poskládat nové mužstvo, neboť někteří hráči v minulých letech odešli hrát jinam a také, že někteří nechtějí hrát za Bořetice IV. třídu. Nejvíce nás potrápil post brankáře, kde jsme na půlroční hostování přemluvili Lađu Vaška. Dále byl velký problém sehnat trenéry. Nakonec pomohl Milan Lukáč a Felix Schoner. V podzimním kole nám hodně pomohl Ondra Kocourek, který hraje za MSK Břeclav, ale jarní kolo chce hrát pouze tam.

Účast na trénincích byla mizerná a trénovalo se jen jednou týdně. Do budoucna se to musí zlepšit.

Podzimní kolo soutěže jsme skončili na 2. místě za B mužstvem Velké Pavlovice. Mrzí nás prohraný zápas s mužstvem Divák, ve kterém hra nikomu z našich nešla. Hlavně mladí hráči se musí rozhodnout, zda chtějí hrát fotbal. Z 20 hráčů, kteří nastoupili, je zhruba osm hráčů, o kterých nevíme, zda přijdou na trénink nebo nastoupí na zápas. V mužstvu máme několik starších hráčů, kteří mohou skončit svou aktivní hráčskou činnost každou chvíli a jejich zkušenosti nemáme čím nahradit. Velký problém je také v tom, že nemáme mládežnická mužstva a to pak nemáme kde brát hráče do A mužstva. Do IV. třídy se nikomu jít hrát nechce a platit za hráče pro hostování se nám zdá v této třídě zbytečné. Bylo jednáno s hráči z Bořetic, kteří hrají v okolních obcích a někteří nám pomohou v jarním kole. Slib nám dal také nový trenér, bývalý hráč Poštorné a trenér v Rakousku Karel Doležal, který má u nás dceru, že nám pomůže pokusit se o postup do III. třídy. Byla to hrozná ostuda pro obec, vedení TJ a hráče spadnout z krajské soutěže až na úplné fotbalové dno!!!

Přípravka

Od září loňského roku začala u nás trénovat mládež ve věku od 4 do 8 let. V průměru chodilo do přípravky deset dětí. Sponzoři jim pořídili kompletní sadu dresů, 12 míčů a rozlišováků. Za chladného počasí jsme chodili do tělocvičny, kde se trénovalo dvakrát týdně.

V jarních měsících bychom chtěli sehrát několik „přáteláků“ a od podzimu je přihlásíme do soutěže přípravek. V případě, že bude nutno doplnit počet hráčů na sestavení více týmů, pokusíme se je sehnat i v okolí. Tréninky mládeže povedou: L. Dufek, L. Gloza, M. Dufek, M. Grégr a pomoc slíbil také Kamil Mazůrek a Tonda Mikulík. Datum začátku tréninků mládeže v jarních měsících ještě upřesníme.

Rozpočet na rok 2016

Rozpočet na rok 2016 byl připraven jako vyrovnaný: příjmy 325 000 Kč a výdaje 325 000 Kč. Největší položkou ve výdajích je 65 000 Kč na opravu závlahy hřiště. Největší částkou v příjmech je finanční pomoc od obce 200 000 Kč.

Václav Petrásek

www.boretice.cz

kontakt na správce webu: webboretice@seznam.cz

Tenisový klub TK Bořetice 2012, z.s. – činnost klubu, jaro 2016

Letošní tenisová sezóna začala 9. 1. 2016 turnajem mužů ve čtyřhrách v Kurdějově. Turnaje se zúčastnilo osm dvojic, které byly rozděleny do dvou skupin po čtyřech a po té vyřazovacím systémem dle umístění. S tímto systémem se nejlépe vypořádala dvojice Pavel Bárta a Rudolf Nevřivý, která ve finále porazila dvojici Pavel Kuchyňka a Petr Michna 2 : 1 na sety, když o vítězi musel rozhodnout až supertiebreak.

Další, družební turnaj, se uskutečnil 6. 2. 2016 ve Šternberku, jehož se zúčastnili členové našeho klubu a členové tenisového klubu ze Šternberka. Hrál se ve dvou skupinách po pěti smíšených dvojicích. Ze skupin postupovali první dvě dvojice do semifinále. Zápasy opět nepostrádaly napětí a dramatičnost. Z vítězství se radovala dvojice Jiřina Odstrčilová a Jiří Šembera, která ve finále porazila dvojici Lenka Perná a Milan Herůfek. Další pravidelné turnaje, které náš klub pořádá, se uskuteční v letních měsících. Letní tenisová sezóna začne po Valné hromadě 25. dubna 2016. V hale ve Velkých Pavlovicích stále probíhá jednou za měsíc trénink žáků s profesionálním trenérem. Během tenisového tréninku se za den vystřídá 10 žáků.

Z nesporné činnosti se na konci roku podařilo dokončit přístřešek pro posezení vedle starých šaten. Na konci ledna byla opět

zpracována žádost na rozšíření víceúčelového hřiště a tréninkové stěny. Tato žádost byla odeslána na MŠMT 28. 1. 2016. Tak uvidíme, jestli budeme úspěšní. O případném obdržení dotace budeme informovat v dalším čísle BL.

Zimní turnaj, Kurdějov 2016

1. místo:
Rudolf Nevřivý, Pavel Bárta
2. místo:
Pavel Kuchyňka, Petr Michna
3. místo:
Roman Pláteník, Zdeněk Stehlík

Družební turnaj, zima 2016

1. místo:
Jiří Šembera, Jiřina Odstrčilová
2. místo:
Lenka Perná, Milan Herůfek
3. místo:
Josef Vrba, Pavel Bárta

Za tenisový klub Milan Herůfek

Účastníci turnaje v Kurdějově

Účastníci turnaje ve Šternberku

Valná hromada tenisového klubu

V neděli 24. dubna se v zasedací místnosti kulturního domu uskuteční Valná hromada **Tenisového klubu TK Bořetice 2012, z.s.**

Začátek valné hromady je v 10 hod. Srdečně zveme všechny členy klubu.

Na Valné hromadě bude možné zakoupit permanentku a zaplatit členský příspěvek na rok 2016.

Kulinářské okénko

Velikonoční nádivka

Suroviny

starší rohlíky
vejce
sůl
petrželka
mladé kopřivy
kontryhel
sádlo na vymazání pekáčku
25 g uzeného masa (na 1 rohlík)
sníh ze dvou bílků

Postup

Vepřové a uzené maso spolu uvaříme. Vyjmeme a po vychladnutí jemně nasekáme. Rohlíky nakrájíme na drobné kostičky, zalijeme vývarem z masa a necháme vsáknout. Potom utřeme žloutky se solí, přidáme nadrobno nasekanou petrželku, mladé kopřivy a kontryhel a spojíme se změklymi rohlíky. Nakonec vmícháme ušlehaný sníh z bílků. Dáme péci a podáváme s hlávkovým salátem

Velikonoční italská colomba

Suroviny

500 g hladké mouky
150 g moučkového cukru
25 g droždí, 150 g rozpuštěného másla (nebo Hery)
2 dcl mléka, 4 vejce, 2 žloutky
100 g kandované pomerančové kůry (nebo směsi kand. ovoce)
100 g mandlí, špetka soli

Postup přípravy receptu

Z poloviny mouky, droždí a trochu teplého mléka zaděláme kvásek. Po vykynutí přidáme celá vejce a jeden žloutek, zbytek mouky, moučkový cukr, pomerančovou kůru, máslo, mléko a špetku soli. Vypracujeme těsto a necháme jej vykynout. Mezitím si naloupeme mandle, nebo použijeme již hotové mandlové lupínky. Vykynuté těsto naložíme do vymazané a moukou vysypané formy na chlebičky (hranatá nebo jakákoliv, jakou máme), potřeme žloutkem, posypeme mandlemi. Prvních 10 minut pečeme při teplotě 200 stupňů, později ubereme na 160 stupňů a pečeme ještě 40 min.

Lenka Grůzová

Statistika pohybu obyvatelstva v obci Bořetice v roce 2015

Počet občanů k 1. 1. 2015: 1 284

Přivítali jsme nové občanky naší obce, celkem 11 dětí, z toho čtyři děvčata a sedm chlapců:

Štěpán Odstrčil
Stela Grůzová
Sára Poláková
Antonín Michna
Daniel Secký
Matyáš Šálek
Mikuláš Langer
Miriam Prchalová
Ondřej Mareš
Jan Čumpa
Laura Pospíšilová

Celkem bylo uzavřeno šest sňatků:

Hana Kadlecová – David Mareček
Zuzana Cichrová – Jan Čumpa
Barbora Grůzová – Pavel Štrobach
Daniela Michnová – Michal Dufek

Hana Procházková – Adam Said
Martina Blešová – Jan Michal

Rozloučili jsme se s těmito občany:

Zdeněk Kacer
Svatoslav Sladký
Jindřiška Lubalová
Božena Sychová
Marie Pešová
Alena Bařinová
František Vojtěšek
Vlasta Fridrichová
Otto Kolla
Josef Šebesta
Milan Košťál

Během roku 2015 se z naší obce odstěhovalo 27 občanů a přistěhovalo se 18 občanů.

K 31. 12. 2015 je v obci Bořetice celkem 1 275 občanů.

Návrh zásad pro stavební činnost v lokalitě sklepů – reakce na článek

Reaguji na výše uvedený článek, zveřejněný v Bořetických listech (BL) č. 3/2015.

Týká se výstavby v Kravích horách. Autor článku, p. Václav Petrásek, zmiňuje mimo jiné, dvě stavby a nazývá je obytnými domy. U první stavby, která slouží k ubytování, byl investorem Vojtěch Bystřický. Projekt zpracoval Milan Herúfek (firma SPK Ing. Libor Schwarz). Investorem druhé stavby byl Ing. Josef Babáček, projekt zpracoval Ing. Martin Herúfek (toho p. Petrásek v článku nejmenoval asi proto, že není občanem Bořetic). Tato stavba bude sloužit jako rekreační objekt. U obou staveb proběhlo řádné stavební řízení a obě byly povoleny stavebním úřadem ve Velkých Pavlovicích. A hlavně, byly v souladu s platným územním plánem (ÚP) obce.

Především ale reaguji na návrh zásad pro výstavbu v Kravích horách. Jsou sice hezká, ale přichází ne minutu, ale dvacet let po dvacáté. Pan Václav Petrásek byl starostou obce v letech 1990–2006. V té době měl moc a sílu prosadit jakékoliv regulace pro výstavbu v této lokalitě. Asi v roce 1992 prohlásil, že bude dokončena ještě jedna obecní akce a bude vyhlášena stavební uzávěra. A ve svém funkčním období neprosadil žádné podstatné regulace ani stavební uzávěru. Ta byla zavedena v roce 2008, ale až začaly padat sklepy, a nutno podotknout, že byla velmi tolerantní. V podstatě výstavba probíhala neustále. Prostorové regulace v Kravích horách byly obsaženy ve změně územního plánu č. 3, ale ty byly zrušeny změnou ÚP č. 4 a následně novým územním plánem. V novém ÚP jsou obsaženy prostorové regulativy, podle kterých jsou nyní stavby povolovány.

Nový územní plán začal platit 3. 1. 2014. Při projednávání si nepamatuji (a to jsem nebyl členem stavební komise, pouze jsem byl členem zastupitelstva), že by byly navrhovány nějaké zásady pro výstavbu v lokalitě Kravích hor a Pod kopcem. A pokud ano, určitě by je projektant do územního plánu zapracoval. A to stačilo do územního plánu Pod kopcem napsat větu, že před výstavbou je nutné zpracování územní studie. Nic takového tam není. A paradoxně první, kdo začal Pod kopcem stavět, je současný prezident Kravihorců

Ing. Stanislav Novák. Proč mu p. Petrásek nezakázal stavbu z titulu své funkce „prezident na furt“? Na to je jednoduchá odpověď. Ing. Stanislav Novák měl stavební záměr a potřeboval rychle stavět. Měl na stavbu řádné povolení a hlavně, stavba jeho vinařství byla v souladu s novým územním plánem obce!!!! Na rozdíl od Kravihorců, kteří v lokalitě Pod kopcem osadili základní kámen a postavili nad ním přístřešek. Přístřešek není dodnes povolený, i když dobře vědí, že podle stavebního zákona je potřeba mít řádné povolení na všechny, i drobné stavby (územní souhlas, ohlášení stavby nebo stavební povolení).

Zmíněnými regulativy (viz BL č. 3/2015) se zabývala v červenci 2015 i stavební komise. Na svém zasedání tyto zásady zamítla jako v současné době již bezpředmětné a doporučila vedení obce zapracovat do změny ÚP č. 1 prostorové regulativy ze změny územního plánu č. 3. Podle názoru stavební komise jsou dostačující. Pokud tam nebudou, ÚP obsahuje určité zásady, podle kterých jsou stavby povolovány. Zápis ze stavební komise byl poslán radě obce. Ta se tím do této doby zatím nezabývala.

Doporučuji p. Petráskovi svůj elán směřovat jinam. V Kravích horách je hodně podnikatelů, ale málo z nich má své provozovny povolené. To si myslím, že by byla záslužná činnost.

A na závěr ještě jedna poznámka. Už jsem to p. Petráskovi říkal na zastupitelstvu, že až bude mít svůj sklep podle jeho (kravihorských) zásad, pak může eventuálně radit dalším stavebníkům a vinařům v jejich další výstavbě. Jeho stavba sklepa nesplňuje ani jedno kritérium zásad pro výstavbu (možná jeden, schody z uličky do patra).

P.S. Prosím p. Václava Petráska, aby už nepsal články o oblastech, kterým vůbec nerozumí. Jenom tím „kalí vodu“ a nutí zainteresované osoby na to adekvátně reagovat. Děkuji.

Milan Herúfek, člen zastupitelstva obce, předseda stavební komise, projektant

Společenská kronika

Vítejte mezi námi:

prosinec:

Jan Čumpa
Laura Pospíšilová

leden:

Tereza Mikulíková

únor:

Matyáš Dufek

Sňatek uzavřeli:

leden:

Petra Kuchyňková – Lubomír Mařák

Jubilanti:

Jubilanti 70 let

leden:

Josef Maincl

únor:

Štěpánka Kadlecová

Marie Šťavíková

Jubilanti 75 let

únor:

Marie Bauerová

březen:

Josef Dufek

Jubilanti 80 let

leden:

Marie Janošková

únor:

Marie Kadlecová

Jubilanti 85 let

únor:

Jarmila Chrástková

Jubilanti 90 let

březen:

Františka Matulíková

Přejeme všem hodně zdravíčka a osobní spokojenosti.

Z našeho středu navždy odešli:

prosinec:

Milan Košťál

leden:

Jan Pazderka

Pozvánka na buchtobraní

Kulturní komise obce Bořetice pořádá
v neděli 19. června 2016
výstavku moučníků a buchet spojenou s ochutnávkou.

Své vzorky můžete přinést od 14 hodin do místního kulturního domu.

Uvítáme, když také přispějete, a vzorky všichni společně ochutnáme
po závěrečném vystoupení žáků a dětí ZŠ a MŠ Bořetice.

Srdečně Vás všechny zveme.

Kulturní program zajišťují žáci a děti ZŠ a MŠ Bořetice
svým **ZÁVĚREČNÝM VYSTOUPENÍM**,
které začíná v 15 hodin.

Sbor dobrovolných hasičů Bořetice
pořádá v **sobotu 30. dubna 2016 od 8:00**

Sběr železného šrotu a autobaterií (2.díl)

Předměty, prosím, nachystejte před Váš dům
(těžší objekty na požádání vyneseme)

Předem děkujeme za každý příspěvek.

Základní škola

Začátek nového roku je jako vždy plný různých aktivit. Žáci 1. ročníku dostali své první vysvědčení, žáci druhého až čtvrtého ročníku navštívili výukový program Netopyři v Ekocentru Trkmanka ve Velkých Pavlovicích. Prvňáčci si spolu se svými patrony a kamarády z 5. třídy upekli svůj vlastní „chlebaček“ při výukovém programu s názvem Cesta chleba na náš stůl.

Velkou událostí začátku nového roku je zápis do 1. třídy. Garanty zápisu byli tradičně žáci 5. ročníku, kterým však pomáhali i všichni ostatní. Budoucí prvňáčci byli provázeni pohádkovými bytostmi. Děkuji rodičům, kteří připravovali kostýmy pro tento pohádkový zápis.

Základní školu navštívili žáci ze ZŠ Kobylí, kteří v tělocvičně školy předvedli velmi zajímavé fyzikální a chemické pokusy. Na toto představení se přijeli podívat i naši kamarádi ze ZŠ Němčičky. Žáci 2. až 5. ročníku psali v pátek 18. 3. Matematického klokana. Úspěšně řeši-

tele budeme znát až v době vydání Bořetických listů. Někteří pátáci se také svědomitě připravují na přijímací zkoušky na víceleté gymnázium.

I v průběhu jarních prázdnin se v základní škole pilně pracovalo. Jsme velmi rádi, že se konečně podařilo vyřešit situace s odpady, která nás dlouhodobě trápila. Za vyřešení problému velmi děkujeme našemu zřizovateli. Do konce školního roku nás čekají třídní schůzky, druhá část dopravní výchovy na dopravním hřišti v Hustopečích, turnaj ve vybíjené, atletické závody, sportovní den, výlety, tradiční exkurze do Prahy, závěrečné vystoupení školy, slavnostní pasování předškoláků, vyhodnocení celoroční soutěže ve sběru papíru.

Za děti, žáky i zaměstnance školy přeji všem čtenářům Bořetických listů veselé Velikonoce a krásné jaro.

Mgr. Ivana Macháčová, ředitelka školy

Mateřská škola

Letošní zima nebyla sice příliš štědrá na sníh, ale ve školce si děti užily jiných radovánek. Hudební vystoupení, pohádky s maňásky, návštěvy knihovny, hledání knižní víly aj. Blížící se jaro nastartoval náš tradiční maškarní ples s tancem a rautem. Rodiče s dětmi vytvářeli čtecí zahrádky z kytiček a velikonočně vyzdobili celou mateřskou školu. Nejpríjemnější změnou u nás ve školce byla instalace nového nábytku ve žluté třídě. Děti mají nejen novou kuchyňku, knihovničku, skříňky na pomůcky, skříňku na svačinku, ale i pořadače na výtvarné práce.

Jak se na letošní netradiční zimu dívají naši nejmenší v mateřské škole? Děti odpověděly na několik otázek a tady je výběr z odpovědí (některé se opakovaly).

Co je to zima?

Že byl podzim, holé stromy a je vítr, padá sníh, že sáňkujem nebo lyžujem a jsou mraky, děláme andělíčky, stavíme sněhuláka, nevím.

Kdo přinesl zimu?

Ježíšek, Královna Zima, Bílá paní, Skřítek, Mraky, Čerti, Vítr, Mrak, Vánoce, Mrak nebo Batman, nebo Spiderman.

Byla v letošním roce zima?

Byla, protože byl sníh, protože mi to řekla maminka, protože hlásí jaro, léto, podzim, zima, protože sem se nemohla jít ven kúpat. Nebyla, protože bylo sluníčko, v létě nebývá zima.

Kam se zima ztratila?

Do nebe, je někde jinde, na oblohu, roztála se do mraků, šla spát, na Vrbicu, když sněžinka uletí, bude pryč, za mráčky, šla do jiných krajin, do mraku, tam navrch, na hory, za hory.

Máte rádi zimu? Proč?

Ano mám, protože je sníh, je hodně legrace, můžeme lyžovat, stavět sněhuláka, bobovat, dělat andělíčky.

Ne nemám, protože se může někdo vybourat na silnici, musíme se moc oblékat, může mi nafoukat do uší, nemám, nemůže se koupat.

Myslíš si, že je zima všude?

Není, protože na druhé straně je léto, někam musí odlétat ptáčci, někde svítí slunce, někde je trochu sněhu, někde víc.

Někde musí být i ptáčky, aby jim nebyla zima.

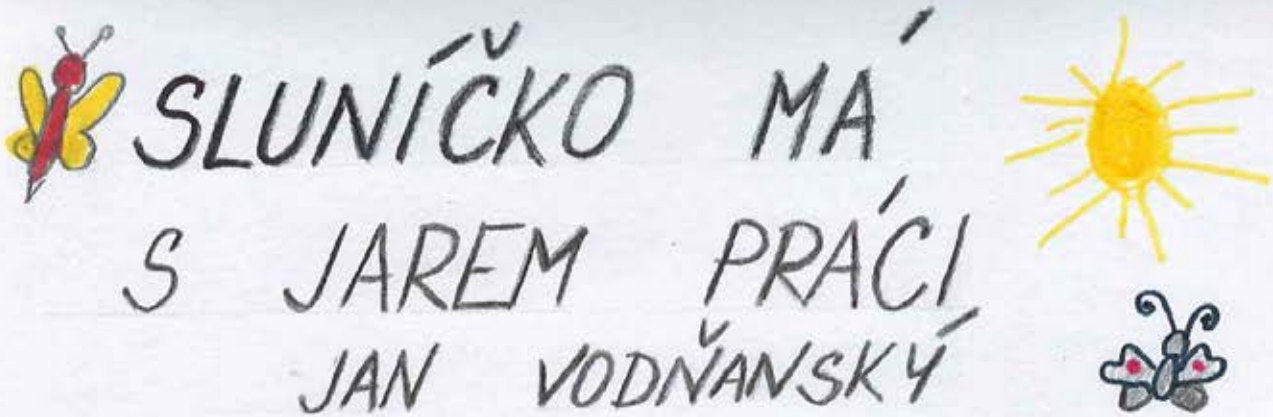
Zima je stejná všude a i na horách je stejná zima.

Zpracoval kolektiv učitelek mateřské školy

Děti z mateřské školy navštívily knihovnu

1. třída

PRVNĀČCI

Sluníčko má s jarem práci,
vystaví i sněhuláci,

směšanky se mají k světu,

šába zkouší pivu a su.

Urom se zase zavelení,

laň se směje na jelena,
staršíme jedné kola,

jaru nikdo neodolá.

KLĀRKA

LAURA

LUKÁŠ
SIMONA
NATALI

MISA.MI
NICOLAS

MISAH

2. třída

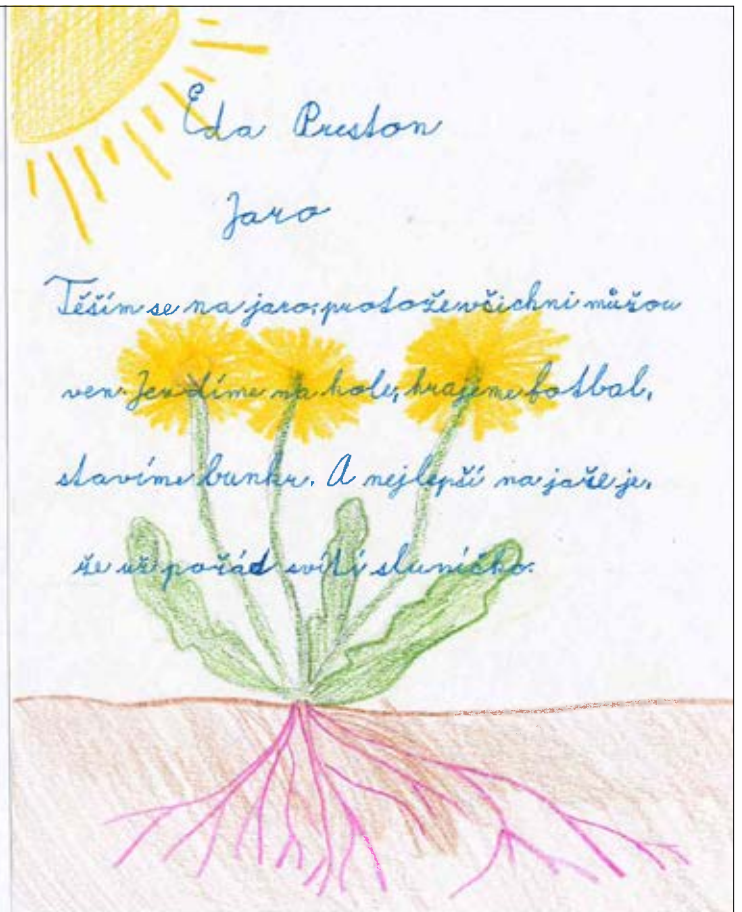
Ve středu 17. února jsme navštívili Ekocentrum Trkmanka - program Netopýři: V naší republice žije 27 druhů netopýřů. Z toho 2 vrápence. Naučili jsme se, že netopýři loví mými. Vysílají neslyšitelné zvuky, které se odráží zpět od překážky do které narazí. A podle toho netopýř pozná, kde je a jak je daleko kořist, kterou loví. Víte, že netopýři mají místo křídel prsty? Víte co je echolokace? Víte co je hibernace? Na všechny otázky Vám rádi odpovíme 2. třída ZŠ

Povídání o jaru

Pláči zpívají nějaké písničky.
Rostou květiny. Třeba tulipán, sněženky, narcisy. Začíná růst tráva. Na stromech květy. Jaro je pěkné.

Richard Ševčík

Jaro

Jaro, jaro už je sady,
děti běží do zahrady.

Sluníčko se dívá z výšky
brzy budou pampelišky

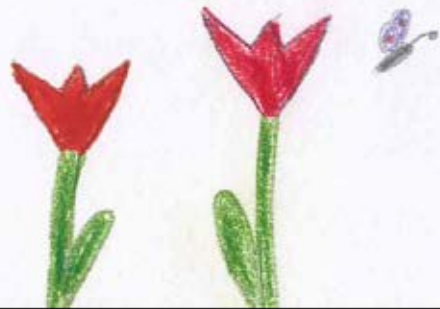

Tomáš Matějovič

Jaro

Kytky kvěsouce sladce voní
ptáci píjí do oblak,
Motýlkové krásně létí,
To jaro k nám has doletí.

Barbora

Jaro

Jaro, jaro už je sady,
poskáká se s kamarády,
na hřišti i na louce.

So zas bude legrace.

Kytky kvěsouce, včelky bzuci,
všude kolem stromy pučí,

Saké všichni zvíátka,
čekají svá mladátka.

Honem, děti, pojďte ven,
doma sedět nebudem!

Miša Mazáčová

Limon Buchta

Jaro

Tanuláme jaro.

Kytčiček je málo.

Tanuláme sluníčko

Jaro přišlo brzy.

Adiela Foltanová

Jaro

Sluníčko už svítí,

rostou květy krásně.

Jaro máme rádi

nejmá kamarády.

Jaro

Teplí slunce na kytčičky,

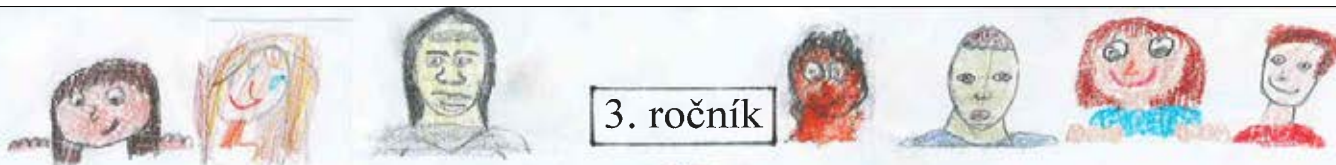
děti už jdou do školky.

Už se všichni těšíme

se ke jaru letíme

Letíme veselí

3. ročník

Jak jsme prožili letošní Pohádkový zápis dětí do 1. třídy?

Můj pohádkový převlek:

Úkol, se kterým jsem předškoláčkovi pomáhal/a:

- Kristýna - Bílá paní ☺ Řekni básničku ☺ Najdi mi jméno ☺ Pojmenuj obránek ☺
 David - Byl jsem pirát. I vyhledáním slova na obránek.
 Tereza - Byla jsem za kočku ☺ Znalost svého jména a příjmení + podpis.
 Samuel - Měl jsem fotbalový převlek ☺ Popis obrásku + písmenka + rozbarovací diktát ☺
 Tobiáš - Fotbalista ☺ Opis slova, kresba vlnky a rubáse čáry ☺
 Filip - Lašik Určování písmenek ☺
 Daniel - Byl jsem Ninja a měl jsem tanti. Četl jsem pohádku a děti ji skládaly.
 Sára - Byla jsem nemocná, ale byla bych Elza.

Za co mohu předškoláčky pochválit:

Čím mě mile překvapili:

- Kristýna - Že byli radostní ☺ Že se nebáli ☺
 David - Za radost na tváři. Že vše uměli ☺
 Tereza - Za to, že byli hodní. Že byli skromně oblečení.
 Samuel - Chválím je za pochvilu a za ochotu ☺ Chválím je, za to, že byli poslušní ☺
 Tobiáš - Za to, že hodně věci řešili a o všem mluvili ☺ Že poděkovali a vůbec se nebáli ☺
 Filip - Že se smáli mému randovnímu převleku ☺ Že uměli vyborně písmenka.
 Daniel - Nebáli se mě. Tím, že vůbec nebráceli.
 Sára

Takto si vzpomínám na svůj zápis do 1. třídy:

- Kristýna - Už si nevzpomínám ☺
 David - Už si nevzpomínám ☺
 Tereza - Já si na ten zápis nepamatuju.
 Samuel - Byl jsem trochu nervózní, ale bavilo mě to ☺
 Tobiáš - Já si jenom pamatuju, že jsem v šelocvičce šáhal na trampolíně ☺
 Filip - Vůbec si nevzpomínám na svůj zápis do 1. třídy.
 Daniel - Já jsem na svém zápisu nebyl, byl jsem nemocný.
 Sára - Všichni měli kroje a za každý úkol jsme dostali na náramek korálek.

JARO
Samice odlétají od samice s mláďaty na jaře v létě a na podzim s samice starší o mláďata.

LÉTO
Samice s mláďaty o mláďata.

ZIMA
Samice v zimě hibernují v jeskyních.

PODZIM
Samice v podzimu hibernují v jeskyních a v zimě hibernují v jeskyních.

Nelopýňi mají rádi vlhko, tma a chladno.
Jedí: bronky, šváby, komáry, motýly, vosky, všechny hmyz ukrývající se v dutinách stromů, na stadi domů, v úkrytech stěblových, v jeskyních atd. V zimě spí v zimním spánku, který hibernují.

Nelopýňi mají schopnost jménem echolotace, což jim umožňuje zjistit, kde se kořist nachází. V ČR je celkem 27 druhů nelopýňů (z toho je 25 druhů nelopýňů a 2 druhy vránců).

Kája Lejšková, Jarka Fojáková, Terka Petrášková, Neda Mucíva, Mela Chrástková, Kája Kacerová

Zjistil jsem, že nelopýňi mají okřídlená těla.
Program nelopýňů se mi moc líbil.
Zjistil jsem, že je 27 druhů nelopýňů.
Lopýňi létají v noci a sluchem.
Vidí černobílě.
Kempelová roza učila.

Byli jsme v Elcentru v Mladé a tam jsme se dozvěděli o nelopýňech. Nelopýňi létají v noci a sluchem a vidí v jeskyních.

Dozvěděl jsem se něco málo o nelopýňech. Vidí černobílě, slýchá víc než pes, spí v zimním spánku.

Program nelopýňů se mi líbil. Dozvěděl jsem se, že je 27 druhů nelopýňů. Zjistil jsem, že nelopýňi mají okřídlená těla. Vidí černobílě. Lopýňi slýchají sluchem. Vylétává jenom v noci. Létají v noci a sluchem, tma, vlhko a slon.

Seba, Petr, Adam, Jan, Petr, C.

4. a 5. třída

Těšíme se na jaro, a proto jsme se čtvrťáky a pátáky v hodinách „KSLV“ probouzeli toto překrásné období pěknými větami a veršíky. Tyto upřímné a milé řádky jaro určitě přivolají a nepustí.

Mgr. Marie Hamalová, třídní učitelka 4. ročníku

Už je tady jaro,
pojdte, děti, haló!
Pojďte si hrát na sluníčko,
probud se, má kytičko.

Pojďte si hrát chvíličku
na zelenou travičku.
Už rozkvetla poupátka,
narodila se nám štěňátka.

Mám hezký květ,
tady je můj svět.
Letěla tudy včela,
já taky letět chtěla.

Kvete kvítí,
slunce svítí,
zvonek zvoní,
už to voní.

Nela Chrástková, Tereza Petrásková, Justýna Trojaková

Jaro je pěkné období. Všude roste tráva a kvetou kytky. Vracejí se vlaštovky a další ptáci. Zelenají se vinohrady a na některých zahrádkách brzy budou zrát jahody.

Daniel Bauer, Daniel Cvingrář

Jaro je pro mě nejlepší období. Mám narozeniny a můžu s kamarády ven. Těším se na Velikonoce.

Damián Veselý

Čtyři roční období,
bude jaro, kdo to ví?
Tam je malá kozička,
kolem letí včelička.
Bílá konvalinka
v trávě tiše spinká.
Utrhni tu kytičku,
ale jenom trošičku.
Roztomilá mláďata
už nám klepou na vrata.

Karolína Lejsková

Jaké je teď období?
Kdo to ví?
Kotata běží pryč,
protože práskl bič.
Ještě jednou zpátky,
kabátek mají krátký.
Na louce pěkně spinká
bílá konvalinka.

Neda Marčeva

Těším se na jaro, protože svítí slunce, rostou květiny, zelená se tráva a kvetou stromy. Těším se na jaro, protože budou Velikonoce a budeme šlehat paní učitelku.

Martin Mazůrek

Haló, haló,
vstávej, jaro!
Každý tě má rád,
tak pojď si s námi hrát.
Zima už je pryč,
tak ty pojď k nám blíž.

Adam Hříba, Sebastian Ondryáš, Petr Slezák

Slunce chvíli svítí,
už nám roste kvítí.
Kvete už i petrklič,
zima už je dávno pryč.
Na jaře kvetou kytičky,
na trávě se pasou kravičky.
Blíží se Velikonoce,
těšíme se na ně velice.
Kluci pomlázku si pletou,
maminky nepořádek metou.
Děvčata barví vajíčka,
kupují velikonočního zajíčka.
Na jaro se těším moc,
myslím na něj každou noc.
Prázdniny jsou za chvíli,
létá hodně motýlků.
Na jaro se těší každý,
budem ho mít rádi navždy.

Lucie Buchtová, Viktorie Valová

Jaro mám moc ráda, všude už kvete kvítí a všechno je barevné. Vytáhnu brusle a mezi rozkvetlým kvítím bruslím. Protože ráda tvořím, inspiřuji se přírodou. Jarem se inspiřuji nejvíce. Mám ráda, když se nosí barevné oblečení a všichni jsou veselí, když zpívají ptáci a svítí sluníčko.

Zuzana Novotná

Slunce svítí,
roste kvítí.
Jaro už je tady,
pijem limonády.
Skáčem v trávě vesele,
sem tam se něco semele.
Zvířátka se s námi těší,
až půjdeme na louku
utrhnout si fialku.
Štěňata a koťata
mají svoje doupata.
Bledule a luční kvítí
s pampeliškou v louce svítí.
Sluníčko jim maličko,
pomáhá psát přáníčko.
Hezky si i broukají –
jen tak – pěkně potají.

Nikola Kopečná, Sabina Kopečná

Jaro je krásné období. Po té chladné zimě je konečně teplo a zvířátka se probouzejí ze zimního spánku. A konečně po roce jsou Velikonoce. Mám jaro rád, ale léto mám ještě raději, protože jsou velké prázdniny a mám narozeniny. Letos mi bude 12 let.

Jan Prociňgr

Už je dávno po Vánocích,
už je nový rok,
už je po zimních nocích,
jaro udělalo první krok.

Teplé dny už jsou tady,
zvířátka vylézají z vlastní nory.
Veverky skáčou po lesích,
zimy se bát už nemusí.
Už se blíží jarní svátky,
zima nejde už vzít zpátky.

Když probouzí se jarní květ,
probouzí se taky celý svět.
Broučci svými hlásky
probudili sedmikrásky.
Když poprvé zamňoukají koťata,
probudí se i ostatní mláďata.
Zavoní už všechno kvítí,
slunce náhle krásně svítí.
A na ten první máj
vesele si hraj.

Kde je všechn sníh, kdo to ví?
už je nové období.
A ta malá včelička
radostná je celičká.
Pak už všechny zvony zvoní
a kytičky krásně voní.
Můžeme spatřit petrklíč,
zima už je pryč.
Louka je plná motýlků,
ještě víc jich bude za chvíli.
Schovej si už kabátek,
nejde už jít nazpátek.

Martin Huslík

Cesta chleba na náš stůl

9. února 2016 jsme se s 1. třídou jeli podívat do Ekocentra Trkmanka na program Cesta chleba na náš stůl.

Paní lektorky nás přivítaly a šli jsme si připravit těsto na chlebánky. Poté, co nám nakynulo těsto, jsme šli chlebánky zapléstat a dali je do pece. Během pečení jsme plnili úkoly, které nám paní lektorky zadaly. Chlebánky začaly pěkně vonět, upečené jsme si je rozdělili a šli jsme ochutnat chleba se solí. Na závěr jsme za pěkný zážitek poděkovali, rozloučili se a jeli jsme zpátky do školy. .

Za pátáky Nikola Kopečná, Sabina Kopečná a Viktorie Valová

Rodinné deskohraní aneb Jak bylo na Mistrovství Bořetic v Osadnících z Katanu?

Volba správné strategie. Budovatelské schopnosti. Kdo rychleji přestaví své vesničky na města? Kdo je propojí nejdelší cestou? Která armáda bude ta největší? Milovníci moderních společenských her osídlovali ostrov – ostrov Katan.

Právě turnaj v jedné z nejpůvodnějších her současnosti se poprvé uskutečnil v sobotu 12. března 2016 ve vinařské obci Bořetice. Do kulturního domu přilákal 30 hráčů, kteří ve třech soutěžních kolech plných napínavých střetnutí bojovali o postup do finálových her.

Ve třech základních kolech hráli všichni hráči v jedné skupině. Systém po prvním kole vždy určil tři hráče podobných sil, kteří se utkali u herního stolu.

Hráči byli po těchto třech kolech rozděleni do dvou kategorií do/od 15 let a první čtyři v nich následně soupeřili ve finálových kláních o zlatý pohár mistra Bořetic.

V dětské kategorii do 15 let si nejlépe vedl Radim Svatoň, který do finále postoupil ze druhého místa, ale ve finále využil chybného zaváhání jinak stále vedoucího protihráče Martina Huslíka, a nenechal tak nikoho na pochybách, že si odnáší pohár zasluženě.

Druhé finále (dospělých) bylo ještě zajímavějším soubojem čtyř hráčů a nejlépe jej zvládla hráčka Irena Mikulášťiková, která postupovala ze základní skupiny až ze čtvrtého místa. Tak se stalo, že pohár mistra Bořetic si odvezla hráčka do sousedního Kobylí. Jasná favoritka turnaje Irena Fribertová, která základní skupinou prošla bez jakéhokoliv zaváhání a suverénně s nejvyšším ziskem získaných bodů, se ve finále umístila až na třetím místě.

Velké díky patří všem zainteresovaným za zapůjčení herních sad, díky nimž turnaj mohl proběhnout, a to na deseti hracích stolech, bez zbytečných průtahů i v daném počtu hráčů. Poděkování patří Obecnímu úřadu Bořetice a také Vinařství Zborovský z Velkých Pavlovic, kteří poskytly ceny do tohoto turnaje.

Turnaj, který by se díky účasti dvou hráček z Ruska, Nataši a Poliny, dal nazvat mezinárodním, probíhal ve velmi příjemné a přátelské atmosféře. To byl také záměr organizátora této společenské akce, na které se uskutečnila krásná sešlost různých generací. Vždyť nejmladším hráčům bylo sedm a nejstarší hráče o 60 let více. Vítězům tak gratulujeme a doufáme, že se všem zúčastněným turnaj líbil, a těšíme se na další setkávání nejen při deskových hrách.

Jiří Huslík

Výsledky – kategorie do 15 let – finále:

1. Svatoň Radim
2. Huslík Martin
3. Krčková Natálie
4. Chrástková Natali

Základní skupina:

Jméno	1. kolo	2. kolo	3. kolo	Celkem bodů
Huslík Martin	8	11	8	27
Svatoň Radim	10	8	6	24
Chrástková Natali	5	10	8	23
Krčková Natálie	7	9	6	22
Huslík Michal	4	7	10	21
Sedláčková Celestýna	7	7	7	21
Krčková Kristýna	10	6	4	20
Buchtová Lucie	2	7	10	19
Sedláček Tobiáš	3	6	9	18
Mrázek Petr	6	6	5	17
Chrástková Nela	4	4	7	15
Folerovalá Adéla	6	3	6	15
Buchta Šimon	5	6	2	13

Výsledky – kategorie 15 a více let – finále:

1. Mikulášťiková Irena
2. Sedláček Pavel
3. Fribertová Irena
4. Krčková Martina

Základní skupina:

Jméno	1. kolo	2. kolo	3. kolo	Celkem bodů
Fribertová Irena	10	12	10	32
Krčková Martina	8	10	11	29
Sedláček Pavel	8	11	10	29
Mikulášťiková Irena	10	10	8	28
Lorencová Anne-Marie	11	6	10	27
Sedláčková Hana	10	5	10	25
Martianová Nataša	10	10	5	25
Chrástek Dominik	4	10	10	24
Jaborník Martin	8	10	6	24
Bílková Jana	10	8	5	23
Chrástková Jaroslava	5	6	10	21
Zinoveva Polina	10	5	5	20
Tomanová Pavla	6	5	8	19
Vojtěšková Jana	6	6	6	18

SAMI SOBĚ

Moravská rodina

Český rozhlas Brno vysílá již od roku 2009 pořad s názvem Moravská rodina, který je putováním po jednotlivých oblastech jižní Moravy a Zlínska. Cílem projektu je přiblížit ve vysílání, jak se žije na různých místech na Moravě. V ranním vysílání Českého rozhlasu Brno bylo vždy oznámeno, kterou obec v tento den navštíví. V dopoledním vysílání pořadu Apetýt nikdy nechybí recept od vyhlášené kuchařky. Reportéři zajíždí za kronikáři, do školek, škol a do knihoven. Ve zpravodajství se posluchači dozví příběhy, zajímavosti a kuriozity a také informace o zajímavých osobnostech a rodácích. Celotýdenní putování vyvrcholí vždy v pátek od 13 do 15 hodin živým vysílání o některé obci, rodině nebo spolku.

Týden od 11.–15. 1. 2016 byl věnován putování po obcích kolem Velkých Pavlovic. Každý den byly vysílány upoutávky z některých obcí. V jednom vstupu do pořadu Apetýt kuchařka z Velkých Pavlovic dávala recept na vaření „hlůzy“ (u nás je to „suchá hlůza“ a je to vařené sušené ovoce, která se dříve vařivala o Vánocích). Jeden ze vstupů byl ze Základní školy v Kobylí, kde žáci přednášeli své básně o obci... Naši obec celý týden reprezentoval mužácký sbor Svodničan a ve vstupech jejich vedoucí Jan Hempl, který vyprávěl o vzniku sboru. Redaktoři často zařazovali písničky z jejich posledního CD. Na žádost redaktorky, aby jmenoval do soutěže nějaký méně užívaný výraz z nářečí, navrhl Jenda Hempl: co je to „fryžulka“ (slabá barva červeného vína). V dalších vstupech Václav Petrásek vyprávěl o obci a výročí 15 let Kravíhorské republiky. Do vysílání byly zařazovány i nahrávky rozhovorů starších více než 10 let

Na pátek 15. 1. 2016 byli do studia ČR Brno pozváni zástupci obce a Kravíhorské republiky k dvouhodinovému živému vysílání, které bylo pravidelně přerušováno vstupy zprávařů, upoutávkami na pořady a zprávami meteorologa, který byl požádán také o předpověď počasí pro Bořetice. Byli jsme vyzváni ke zhodnocení práce meteorologů. V. Petrásek vyjádřil spokojenost s krajskými zprávami, ale s celostátními ne. Často se stává, že v celostátních zprávách je hlášeno „na celém území prší“, ale u nás svítí sluníčko. Jenda Hempl vyjádřil nespokojenost s průběhem letošní zimy, kdy by měl rád větší mrazy, které by zničily přezimující škůdce na vinicích. Vysílání bylo zahájeno kravíhorskou hymnou v podání Svodničanu a cinkáním lahví se vzorky našich vín. Následně po celé dvě hodiny redaktor Jiří Kokmotos kladl přítomným hostům otázky o obci, samozvané republice a o vinařství. Do soutěže vstupovali posluchači telefontic-

ky. Nejlépe je zvládla posluchačka od Přerova, která získala cenu věnovanou rozhlasem. V. Petrásek ji navrhl jako cenu od KHR komentovanou prohlídku Kravíhorské republiky s ochutnávkou vín pro ni, manžela a děti (těm jen prohlídku). Po dvou hodinách rozhovorů bylo vysílání o Bořeticích a 15 letech recesistické vinařské Svobodné spolkové republiky Kraví hora zakončeno krásnou písní „Daj ně, Bože, daj ně eště dlůho zdraví“ v podání Svodničanu a průvodního slova učitele Damborského z Kobylí.

O 15. výročí založení Kravíhorské republiky vyšlo v regionálním i celostátním tisku mnoho článků.

Václav Petrásek

Farnost vás zve:

Velikonoční obřady

24. 3. 2016 Zelený čtvrtek (Kobylí, 18 hod)

25. 3. 2016 Velký pátek (Bořetice, 18 hod)

26. 3. 2016 Bílá sobota (Vrbice, 19.30)

26. 5. 2016 **Boží Tělo**

24. 7. 2016 **Pouť**

25.–31. 7. 2016 **Světové dny mládeže v Krakově**

Vinařství Petra Brédová, Bořetice, čekatelka členství spolku Autentisté

Jsem první generace zakládající mikrovinařství, hospodařím v ekologickém režimu v malebné vinařské obci Bořetice.

Vždy mě oslovovala myšlenka návratu ke kořenům. Měla jsem možnost delší dobu pracovat s tímto typem vín jako sommeliérka. Na cestě k vlastnímu vínu mě také oslovil přístup některých zdejších vinařů.

Od roku 2015 obdělávám 0,5 ha vinohradů s 2 300 keři na katastrech Modrých Hor – Bořetice a Velké Pavlovce. Stáří keřů přesahuje 40 let. Zakládám si na autochtonní odrůdové skladbě: Svatovavřinecké, Frankovka, André a Modrý Portugal pro červená vína a Veltlínské zelené, Ryzlink vlašský a Neuburské pro výrobu oranžových vín. Základem práce ve vinohradě je hospodaření v ekologickém režimu (prozatím bez certifikace, o kterou ale budu v budoucnu usilovat), zachování biodiverzity a snaha o obnovu starých vinic, což přináší spoustu ruční práce. Řídím se heslem: „Kvalita vína se rodí ve vinohradě“, proto pro mě neexistuje vinař, aniž by byl zároveň vinohradníkem. Správný vinohradník musí znát každou svoji hlavičku a přistupovat k ní s láskou. Když se mě někdo ptá, kolik hodin denně pracuji, tak se jen pousměju. Neberu to jako práci, ale jako životní poslání. To, co do vinohradu po čas celého roku investujete, to nám na podzim vrátí.

Vína vznikají ve sklepě pod Kraví horou v Bořeticích, kde stejně jako ve vinohradě, hospodařím podle Charty Autentistů. Minimalizuji spotřebu elektrické energie, nepoužívám mlynkoodstopkovač a pracuji výhradně s dřevěným lisem. V mém sklepě nenajdete nerez. Upřednostňuji sklo pro menší šarže, větší šarže zrají v dřevěných sudech. Základem úspěchu autentického vína je zdravá surovina, o kterou pečuji celý rok, ale příroda je někdy nevyzpytatelná, proto podnikání v zemědělství беру jako velký risk, ale zároveň jako ten

správný adrenalin, který se vždy zúročí na konci léta. Sklizeň hroznů probíhá výhradně ručně, zde pomůže rodina a známí. Pak už je to všechno v mých rukou, jako sklep mistr si radím sama.

Všechny moje hrozny projdou mýma rukama i nohama. Ve sklepě pošlapu celou svou sklizeň, přes 2 300 kg hroznů, a to jak červené, tak i bílé hrozny. Oslovila mě ORANŽOVÁ – tedy čtvrtá barva vína a technologie vín kvašených na slupkách. Zpravidla nevytvářím vína růžová ani bílá. Fermentace probíhá 3–4 týdny v otevřených kádích kvůli extrakci barviva a tříslovin ze slupek. Hrozny kvasí i s celým podílem třapin. Po vylisování a odkalení zrají mladá vína na jemných kalech do jara. Zabývám se metodami battonage a sur lie, tedy ležení a míchání vína na kvasnicích. Kvasnice jsou matkou vína, odrážejí místní terroir a víno dělají živým. Vyšší třísloviny jsou přírodním konzervantem a dodávají vínu potenciál k dlouhému zrání na lahvi. Z přesvědčení vína nezabavuji původní mikroflóru a nedodávám žádné selektované kvasinky. Kvas probíhá spontánně na bázi vlastních kvasinek z vinohradu. Před lahvováním nefiltruji. Vína nevyrobím, ale usměřuji. Není to mainstream ani uniforma. Vína to jsou „jiná“ a právě ona jinakost je dělá jedinečnými.

Nejsem zastáncem monokultury, беру zemědělství jako celek, vinohrady, sady, pole... na 4 arech půdy pěstuji plodiny pro vlastní potřebu.

Najdete mne v Bořeticích pod Kraví horou, číslo sklepa 226, a na facebooku, kde propaguji svou práci.

Uveřejněno se souhlasem www.autentiste.eu

Petra Brédová

Koloběh přírody

Réva se probouzí z mikrospánku zimy,
je čas stříhat probouzející se šlahouny,
osení v hlíně napodobuje písmové klíny,
vylétající sovy puštíci si hrají na Šalamouny.

Znají moudrost ročního koloběhu přírody
a vláhu letících olověných šedých mraků,
z paprsků se jen sametové jivy narodí
a proudící vzduch zvedne křídla ptáků.

A cosi se sloučí v člověčí nebeské hlavě
snad všechny prvky Mendělejevovy stupnice,
touha po svobodě, kráse a rozletu hlavně
však po úsměvech, sblížení, dotecích nejvíce...

Oldřich Damborský (1982)

Děkuji

Děkuji za vzduch v plicích
báseň, která nade mnou rotuje,
za nach v tvých hebkých lících,
ač neviděn, přece On tu je.

Je jedno, zda Ježíš, Hare Krišna
nebo vševědoucí dalajláma,
kopyty křeše ta nádherná klisna,
Láska, co nezůstává nikdy sama.

Děkuji za blankytná jitra,
za vlčí mák v blankytných polích,
za všechno, co přijde zítra
za vašeň jako láva na Stromboli.

Oldřich Damborský (1984)

Co je to „frejd“

Jedním z mála německých výrazů, které se nám dochovaly až ze středověku (pravděpodobně z působení Novokřtěnců-Habánů, Toufarů v Bořeticích) a dodnes se u nás užívají, je „frejd“ (z německého „frýd“).

V době svého vzniku znamenal v oblastech, kde se pěstovalo víno, hranici mezi vinohrady nahoře a dole. U nás se zachoval tento název jen pro řadu sklepů pod Kravíma horama. Skutečně a správně by měl platit jen pro horní řadu sklepů, protože ty leží na dolním frejdu vinohradů v dolní Kraví hoře (horní Kraví hora je pod dnešní rozhlednou do půlky vinohradů). Již ve středověku oddělovala vinice v Kravích horách a pole „Zajezerské“ polní cesta. Původní sklepy byly kopány u cesty pod vinohrady této vinařské tratě. Do dneška skutečně pole v trati Zajezerské končí až na této cestě. Při kopání těch prvních sklepů se vykopaná zemina vyvážela přes cestu na tato pole. Ti, co již někdy sklepy kopali, vědí, co se musí vyvézt zeminy z nového sklepa. Z této zeminy se na poli pod cestou vytvořila velká, neobdělávaná mez, která zarůstala trním a „psím vínem“. Když už se v řádku pod vinohrady (dolním frejdu) nedostávalo místa pro nové sklepy, začali naši vinaři kopat sklepy právě v této nové mezi, a tak začala vznikat nová řada sklepů. Protože se na po staletí užívaný výraz sklepy na „dolním frejdu“ pozapomnělo, že tam byla dolní hranice vinohradů, začalo se tomu prvnímu řádku sklepů říkat „horní frejd“ a tomu novému řádku „dolní frejd“. Při kopání sklepů však majitelé vinic přísně dodržovali zásadu – jedna parcela (vinice), jeden sklep. Mezi sklepy vždy musela být ulička pro odvod bouřkových vod na polní cestu. Dnes se to již nedodržuje, uličky jsou zastavovány a to se nám začíná při bouřkách

mstít. Ani zásada – jedna parcela, jeden sklep, se však u nové řady sklepů, v dnes „dolním frejdu“, již nedodržuje. Na jedné parcele se staví až tři sklepy s lisovnicemi s orientací „okapem do ulice“. Nejstarší lisovny, které se začaly stavět v horní řadě sklepů, měly však orientaci štítem do ulice a půdy se využívaly k uskladnění píce. Další sklepy a lisovny budované na konci 19. století a v první polovině 20. století však tuto zásadu již nedodržovaly a dnes jsou tam již také sklepy s lisovnicí orientovanou okapem k silnici. Na spodním řádku sklepů budovaných v první polovině 20. století a hlavně za války je však orientace lisoven jen okapem k cestě zvaná ulicovka.

Je samozřejmé, že vinaři, kteří kopali sklepy v dolním řádku, také vyváželi výkopek přes další cestu na Zajezerské a také tam vznikala nová mez. Ne však zarostlá trním jako dnes, ale tehdejší JZD rozparcelovalo pozemky pod sklepy na zahrádky a ty byly přiděleny do užívání majitelům sklepů. Na těchto zahrádkách byly vysázeny stromy a vinohrady a bylo tam vykopáno několik sklepů a postaveno několik lisoven. V poslední době na těchto zahrádkách vznikají venkovní krytá posezení pro hosty a nebo jen stoly s lavicemi. Bylo tam postaveno i několik penzionů. Otázkou je, jak tomuto novému řádku budeme říkat. Třetí frejd?

Václav Petrásek

Politici vězni v Bořeticích – doplnění

V minulém čísle BL je uváděno, kolik bylo v Bořeticích politických vězňů. Chybí tam J. Pazderka z č.p. 100, podávám tedy stručnou informaci o jeho případě.

Roku 1955 sloužil jeho nejstarší syn u PTP. V červnu uvedeného roku jim byl přečten rozkaz ministra, jímž se všem členům této složky prodlužovala vojna o jeden rok. Uváděný důvod byl shromažďování vojenských jednotek na západní hranici v Německu. Vznikalo nebezpečí, že republika může být těmito složkami napadena. Bylo tedy nutné zvýšení počtu obranných vojsk. Současně bylo vládními činiteli nařízeno, aby jejich rodinám bylo vysvětleno a objasněn důvod prodloužení vojny. V uvedeném měsíci červnu navštívili J. Pazderku tři členové národního výboru, aby tento příkaz vykonali. Při rozhovoru zřejmě došlo k nějakému slovnímu střetu týkajícímu se nespokojenosti s tímto opatřením...

Dopadlo to tak, že zastupitelé NV podali udání na VB 27. 8. 1955. Byl z toho soud a po krátkém jednání vyšel z toho postižený s třemi měsíci vězení. Nebyl však určen termín nástupu. V roce 1956 se znovu silně agitovalo na vstup do JZD. Odsouzený obhospodařoval s manželkou 6 ha polností, svým vystupováním (nechodili k volbám) byl často mezi občany uznávaným mluvčím. Aby byl ostatním rolníkům uveden jako příklad, co se může stát. V sobotu před hody v odpoledních hodinách přijeli pro odsouzeného pracovníci VB a odvezli

jej do vězení. Nejdříve byl internován v Hustopečích, následně převezen do Brna na Cejl. Při pobytu v tomto vězení byl znovu odsouzený za někdejší menší nesplnění povinných dodávek. Výsledkem byly další tři měsíce vězení. Po tomto odsouzení byl převezen do věznic v Kuřimi a celý zbytek trestu si tam odpracoval v místní panelárně.

Nátlak na vstup do JZD byl značný, manželé Pazderkovi v roce 1959 do JZD vstoupili. Od 1. 1. 1960 pracovali při obsluze 14 dojníc, všechny práce vykonávali ručně, příprava nebyla žádná, krmení všelijaké, odměna však byla za nadojené litry. Trápili se tam až do konce roku 1962, kdy oba měli již nárok na starobní důchod. Byla jim vyměřena částka 350 Kč jako společný důchod. K tomu lze přidat jen hlasatele hesla z vývěsní skříňky KSČ „Vstoupíš-li do JZD, dobře se ti povede“. Aby důchodce-hospodář Jan mohl i trochu vinařit, dostal přidělenou vinici v trati Veselá blízko u Uherkovy mlýna. Vinice byla v prudkém kopci, práce namáhavá sklizeň mýrná.

Pokládám tento příspěvek jako příspěvek k zápisu do kroniky.

Stanislav Pazderka, Olomouc

Odpověď kronikáře

Až po tisku uvedeného BL jsem si uvědomil, že jsem neuvedl dva další občany postižené tehdejšími režimem. Jan Pazderka č.p. 100 vypadl nedopatřením při přepisování článku. Za to se omlouvám. Měl jsem připraven rozsudek pro toto číslo, ale příspěvek St. Pazderky je mnohem lepší než strohá řeč rozsudku, ve kterém jsou jmenováni i ti tři občané, kteří byli důvodem jeho zatčení.

Druhým postiženým, který v seznamu postižených není uveden, je JUDr. Jan Machač z č.p. 9, který byl odsouzen na sedm let, jak je uvedeno na pamětní desce na staré škole, a o kterém nemám žádné informace, ale rodina prý je má – od ní je dostanu a podělím se o ně se čtenáři BL v některém příštím čísle BL.

Václav Petrásek, kronikář

Ohlédnutí za padesátými lety V - rok 1952

Nemocenská z předešlého roku měla ještě dlouho pokračovat. Zpočátku nevinná diagnóza *hydrops gen. dx.* se po řadě punkcí v ambulanci doktorky Cardové změnila při mé hospitalizaci na ortopedickém oddělení brněnské nemocnice u sv. Anny v zlověstné *fungus gen. dx.*, tedy v těžký zánět pravého kolena. Dali mi lůžko u okna s výhledem na Staré Brno ve velkém nemocničním sále s dalšími deseti lůžky. Přednostou kliniky byl tehdy profesor Frejka, zatímco doktor Harnach, mimořádně zdatný ortoped, byl pouze jeho asistentem. Žertovně se mě ptával, zdali nejsem příbuzný rumunského

premiéra Petrua Grozy. Pravou nohu jsem měl vytaženou závažím a každý den mi dávali do stehna injekčně desetitisíce jednotek tehdy ještě vzácného penicilinu. Ležel jsem tam měsíc, abych celou dávku toho léku vybral. Stav mého kolena se zlepšil a já jsem mohl pozorovat osazenstvo nemocničního sálu, spolupacienty i zdravotní sestry. Líbila se mi bruneta Marie Borková, seznámil jsem se s panem Výborným, s těžce nemocným Tökólym (měl Bechtěreva) s někdejšími spolužáky z pavlovické měšťanky Frantou Šlancarem a vůbec s celým „světem“ nemocných. Po několika týdnech jsem odjel domů, pobyl v domácím léčení, ležel jsem doma na posteli, hodně četl, přijímal návštěvy a pak také kreslil a maloval tuší a akvarelem známé tablo naší party *Bylo nás jedenáct*. Za nějakou dobu jsem se na ortopedii vrátil, aby mě mohli ještě přeléčit streptomycinem, který mi z Kanady zprostředkoval strýc mého spolužáka Franty Tomana z Ratiškovice. Obě zmíněná antibiotika byla tehdy v ČSR tak vzácná, že lékaři dali jímát vše, co jsem tehdy vymočil, do zvláštních nádob, aby pak z nich extrahovali zbytky drahocenných léčiv pro další použití. Léčba byla

účinná. Přes léto jsem měl nohu v sádře, ale v září 1952 už jsem chodil jen o vycházkové holi.

Přesto jsem byl nemile překvapen, když mi v říjnu přišel povolávací rozkaz. Já i můj bratr Jara jsme se měli dostavit na krajské vojenské velitelství do Brna, k nástupu vojenské služby. Shromáždili nás na zimním stadiónu, odkud jsme pak šli za doprovodu dechovky, v teplácích, s černými kuffíky, na hlavní nádraží. Každý dostal potravinový balíček a sedl si do zvláštního vlaku. Do poslední chvíle jsme nevěděli, kam jedeme. O půlnoci jsme zastavili v Žilině, kde nám sestry Červeného kříže roznášely v bílých kbelících pitnou vodu, kterou nám podávaly do oken vlaku ve smaltovaných hrnčičkách. Za ranního svítání jsme zaregistrovali nádraží v Popradě a pak ještě v Bardejově. V kalném podzimním ránu jsme již vystupovali – na nevelkém nádraží v Podolinci pod Belanskými Tatrami u polských hranic. Nastěhovali nás do dřevěných podélných baráků, snad to byl nějaký zajatecký tábor z války. Před baráky byl rozsáhlý cvičák, na jeho okraji jídelna, střecha na kůlech s dlouhými stoly a dřevěnými lavicemi, otevřená ke kuchyni a výdejně jídla, také však všem větrům a mrazu. Dále stála dlouhá dřevěná latrína, opět otevřená, bez mezistěn a plent. Nezbytnou umývárnu představovala samotná řeka Poprad, s čistou, ale ledovou vodou a štěrkovými břehy. Po ranní rozcvičce dokonale probuzení omýváním do půl těla, jsme nevěřičně zírali na růžové štítý tatranských dvoutisícovek, na kterých se už zachytily paprsky vycházejícího slunce. Byli jsme u pomocných technických praporů („černých baronů“), jak prozrazovaly černé nárameníky na našich vycházkových uniformách. My se však po ránu oblékali do pracovních uniforem, což byly nesourodé díly německých či maďarských uniforem, ve kterých jsme zatím jen cvičili, ovšem beze zbraní. Byl to zatím jen „příjímač“ a teprve po přísaze jsme měli zahájit vlastní pětépáckou činnost, pravidelnou manuální práci. Velitelem našeho praporu byl kapitán, Slovák s červenými výložkami, asi politicky vadný. Jeho zástupcem byl nadporučík českého původu, fanatický politruk, který nás při odpolečním školení varoval před *západními imperialisty*, zároveň však nás ujišťoval, že i bez zbraní, u PTP můžeme být potřební *při obraně světového míru*.

Ptáte se, jací lidé vlastně *narukovali* do PTP? Naše světnice čítala 72 lidí. Kovové postele byly tři nad sebou, dvě a dvě těsně vedle sebe. Oddělovaly je úzké uličky, jen co se do nich vešly noční

stolky, tři nad sebou. Spával jsem na té nejvyšší posteli u okna s poškozeným sklem a těsně vedle mne ležel stejně starý brněnský zloděj, propuštěný z kriminálu, pode mnou dva učitelé, vyhození ze škol kvůli politickým názorům. A dál byli zase synové *kulaků* (rolníků s větší výměrou půdy) z Vysočiny, jeden jehovista, jeden cikán, prostě samá politicky nespolehlivá verbež. Drsné poměry, neustálý chlad a vlhko podnítily návrat mého onemocnění. Po čase nezbylo než hlásit se na *maródku*. Tam jsem však dlouho nepobyl, léčba aspirinem na mě moc nezabírala. Poslali mě tedy na vyšetření do vojenské nemocnice v Ružomberku. Tam mi naměřili vysokou sedimentaci a udělali rentgenový snímek, což je přesvědčilo o recidivě zánětu mého kolena. Po několika dnech jsem se vrátil do Podolince, na světnici naší čtyry. Tam mě čekalo nemilé překvapení: někdo vykradl můj noční stolek. Nejvíce jsem želel kapesního latinského breviáře, ve kterém jsem ve vzácných chvílích volna listoval. Teprve asi po 14 dnech, ve kterých jsem musel nadále běhat po cvičáku a plnit rozkazy *zamíndrákovaného* svobodníka, absolvovat prostě denní drezúru, teprve potom mi bylo sděleno osvobozující rozhodnutí: že moje vojenská služba je k 15. prosinci 1952 přerušena, a že tedy budu propuštěn do civilu. Všechno šlo potom tak rychle, že jsem nestačil napsat domů, aby mi poslali civilní oblečení (rukovali jsme v tepláčkách!), takže mě pustili ve vycházkové uniformě, kterou jsem pak měl odeslat nazpět. Jednoho prosincového dopoledne jsem tedy stál na místním nádražním nástupišti a nostalgicky se díval na konglomerát dřevěných baráků, v němž jsem zanechal svého bratra Jaru, který si tu „vojnu“ musel odkroutit celou, tedy úhrnem 24 měsíců, v dešti, mrazu a veškeré nepohodě Nízkých Tater, těžkou prací u dřevorubců.

Doma jsem si konečně mohl otevřít rádio a poslechnout ze Svobodné Evropy alespoň komentáře k nedávno zinscenovaným *monstrprocesem* s Rudolfem Slánským a spol., s vedoucími představiteli

KSČ, v němž bylo 11 obžalovaných odsouzeno k smrti a dva dostali doživotí. Proces probíhal ještě před mým návratem, už ve dnech 20.–27. listopadu 1952. Dnes je již dávno všechno objasněno a přece mě mrazí v zádech při vzpomínce na to, jak ti lidé před „soudem“ vypovídali sami proti sobě, jak se přiznávali i ke zločinům, jichž se nedopustili. Byla to ukázka stalinské zvůle, jejímž vykonavatelem byl soudruh a kamarád těch všech – Klement Gottwald. Josif Visarionovič Stalin ho za tu vraždu nejbližších jistě pochválil, takže zůstal u moci až do smrti – která ovšem přišla nečekaně – už za sto dnů.

Takto končil rok 1952, v *radostném budování socialismu – se Sovětským svazem na věčné časy!* – ve skutečnosti však v neustálé úzkosti a strachu, co přinese zítřek. Po roce nemocenské mi lékaři přiznali invalidní důchod, takže jsem nemusel spěchat s návratem do První brněnské. Byl jsem doma, pomáhal jsem stárnoucím rodičům, hodně jsem četl a studoval historii a filozofii, maličko doufaje, že se přece jen k vysokoškolskému studiu dostanu. Do Brna jsem občas zajel, půjčil jsem si knihy u přítele Rudolfa Šídla, od P. Josefa Janského nebo od P. Emanuela Masáka, který měl z těch tří daleko největší knihovnu. Byly to knihy, tehdy vesměs zakázané a z veřejných knihoven dávno vyřazené, mně však odhalovaly tajemství skutečné vědy, hledající pravdu za každou cenu.

PhDr. Antonín Grůza

Na tomto místě bychom rádi pogratulovali našemu věrnému a pravidelnému přispěvateli do Bořetických listů, bořetickému rodáku, dr. Antonínu Grůzovi, který na začátku letošního roku oslavil své 85. narozeniny. Jistě hovoříme za všechny z Bořetic, když mu přejeme hlavně zdraví, štěstí a Boží požehnání do dalších let.

Znám křišťálovou studánku...

Kdo by neznal tu hezkou báseň od J. V. Sládka. Všichni jsme se ji učili již v „obecné“ škole. Ti dříve narození vědí, že to nebyla jen školní básnička, ale že to byla i součást jejich života.

Kolik to bylo jen křišťálových studánek, ke kterým se chodilo pro vodu v parných letních dnech. Roubené ze dřeva, obložené kameny a nebo jen zabetonovaná roura od meliorací v „Járku“. Okolí zarostlé krásně svěží, zelenou trávou a mnohdy i obrostlé vrbami. Na roubení nebo na kamenech stál většinou otlučný a dřevavý hrnek, který však žiznivému docela vystačil. Tam, kde tento hrnek nebyl, splnil jeho funkci do kornoutu stočený list nebo jen ruce. Čistá, studená a neustále odtékající voda poskytovala dokonale osvěžení. Každý si studánek vážil a udržoval je. Úcta k této pramenité vodě se přenášela z generace na generaci. Rodiče brzy seznamovali děti s tímto zdrojem vody a učili je, že by bylo velkým hříchem zničit je. Většinou děti se pak stávaly „vodaři“ a nosily lidem pracujícím na polích vodu ze studánek v konvičkách či dřívě v „čepácích“ z pálené hlíny bez glazury, v kterých se voda udržovala stále studená. Tím, jak prosakovala stěnou čepáku a na jeho povrchu se odpařovala, odebírala tepla vodě uvnitř nádoby.

V Bořeticích bylo několik vyhlášených studánek. Jedna byla ve Žlebech, kam chodili pro vodu ti, kteří pracovali na Trkmanských,

ve Žlebech, Odměrách a na Kopečkách. Voda vytékající z ní se pod tratí Kopečky spojovala s vodou další studánky a pak dále s vodou z několika vyústění meliorací na Záповědi a Příhoně. Járek málokdy vyschl. Dnes je stále suchý. Jen pod obcí je plný něčeho, co snad ani vodou není. V místě samotné studánky ve Žlebech vykopali družstevníci studnu a svedli vodu do betonových skruží pro potřeby farmy. Potůček, který tekla od studánky v poměrně širokém zhloubení, byl až po farmu obrostlý vzrostlými vrbami a keři černého bezu, je dnes zarovnan odpadky a stavební sutí. Stejný osud postihl i studánku ve Zmole, která byla klukovským rájem, eldorádem jejich her a také místem, kam se ukryla část našich obyvatel při přechodu fronty. Co příroda tvořila tisíce let, naše generace za pár let zničila.

Není již v Bořeticích křišťálových studánek, kam laně chodí pít, studánek, které poskytnou práci či cestou utmácenému člověku osvěžující doušek. Studánky u nás uměly a s nimi i kus našeho dětství.

Václav Petrásek

Záhady z dějin Bořetic

Nedávno, před necelými třemi roky, jsem sepsal historii naší rodné obce do knihy *Bořetice v proměnách času*. Je to pojednání poměrně stručné, třebaže tam obsáhlo víc než sto stránek. Probírá historii naší vesnice od roku 1222, tedy ode dne, kdy se objevila první písemná zmínka o ní, až po rok 1950 (přibližně), kdy jsem ještě v Bořeticích pobýval a na vlastní oči viděl všechny ty změny, které se tu odehrály ještě v prvních letech komunistické vlády. A při veškeré stručnosti těch kapitol se nedostalo dost místa na všechny otázky, problémy, tajemství a záhady spojené s minulostí naší obce.

Ptáte se, o které záhady jde? **Za první** není známo, kdy vlastně Bořetice vznikly, jestliže už 12. srpna 1222 existovaly s řádnou samosprávou (dědičným rychtářem) a zhruba čtyřiceti osazenými grunty, každý s lánem (rychtářský se dvěma lány) orné půdy. Řada indicií naznačuje, že na tomto místě existovala nějaká ves či aspoň malá osada už před rokem 1200. Od kdy? **Za druhé** nemáme potuchy o tom, co

se s Bořeticemi dělo po dobu asi čtyř generací, v letech 1222–1349: z toho času neexistuje o nich ani jediné napsané slovo. **Za třetí** nevíme, kde v Bořeticích sídlili v 16. století (německy mluvící) novokřtění, jimž naši předkové říkali *habáni*. **Za čtvrté** nám není známo, odkud přicházeli do bezmála pustých Bořetic po třicetileté válce novousedlíci (během čtyřiceti let, v letech 1650–1690, sem odněkud přišlo celkem 51 rodin). **Za páté** neznáme velikost ani podobu středověkého farního kostela v naší rodné obci, kostela, který tu stál až do roku 1605. **Za šesté** pátráme po starých polních, místních a hlavně dálkových cestách, které vycházely nebo procházely Bořeticemi, a pak, v druhé polovině 20. století většinou zmizely: byly zrušeny při pozemkových úpravách. **Za sedmé** se snažím zjistit, jak vypadal bořetický kostel v dobách okolo roku 1750 ve své původní barokní podobě. **Za osmé** jen neurčitě tušíme, kde stávala v naší obci ještě začátkem 17. století ona kamenná tvrz. A tak dále.

V letech 1990–2005 jsem pracoval na stavebně historických průzkumech vybraných památkových objektů, vesnic a měst v dnešním Moravskoslezském kraji. Byla to práce velmi zajímavá, napínavá, skoro detektivní. Nejprve jsem při ní musel prostudovat všechny dostupné *písemné prameny*, archiválie i tištěné texty, články nebo ty stránky v knihách, které se jakkoliv zmiňovaly o dotyčném objektu nebo stavebním komplexu. Pokud v té lokalitě proběhl někdy dříve archeologický výzkum, bylo nutné důkladně prostudovat příslušnou nálezovou zprávu – což byla vlastně práce s *hmotnými prameny*. A pak se udělala důkladná a všestranná analýza současného stavu objektu, jeho slohová kritika, posoudily se historické souvislosti a tak dále, až k závěru. Tyto postupy by se mohly přece využít při řešení alespoň některých uvedených otázek, ne?

Rozhodl jsem se tedy, že využiji své vzdělání i odborné zkušenosti a pokusím se alespoň některé z osmi uvedených záhad objasnit. Nejsnadnější mi připadá záhada číslo **šest – staré cesty v bořetickém katastru**.

Výbornou pomůckou ke zkoumání těch starých cest je dochovaná mapa naší vesnice i okolního kraje, mapa z komplexu *I. vojenského (josefského) mapování* našich zemí, prováděného po roce 1764. Ta dlouholetá akce proběhla na příkaz císaře Josefa II. hned po jeho nástupu na císařský trůn, rok po skončení sedmileté války (1756–1763), v níž bylo Rakousko opět (už potřetí) poraženo Pruskem. Při čtení této mapy si musíme být vědomi, že byla vytvářena především k účelům válečným. To znamená, že zvláště pečlivě jsou v ní zaznamenány cesty, po nichž by mohlo bezpečně táhnout pěší i jezdecké vojsko (*infanterie a kavalérie*), dále veškeré překážky na těch cestách – řeky, potoky a rybníky, ba i větší terénní nerovnosti, jako jsou příkopy, kopce a strmé svahy. Mimoto jsou zde poměrně

přesně zakresleny cihlové nebo kamenné stavby (s možností úkrytu pro děla) a místa dalekého rozhledu (vrcholky kopců nebo kostelní věže), odkud se dalo sledovat už z dálky blížící se nepřátelské vojsko, a také orientační body – kříže, kapličky, boží muka, velký strom nebo skupina stromů v krajině či na rozcestí.

Podívejme se tedy na té mapě na Bořetice (*Borschetitz*). Ta hlavní část naší vesnice, které říkáme *Dědina*, se vyznačuje podélnou návší, táhnoucí se ve směru od jihovýchodu k severozápadu, od dnešního *Floriánka* (bez jakéhokoliv křížku nebo kapličky) až po *Múltřu*, kde je křižovatka cest, vyznačená nápadným křížem (snad vysokým, dřevěným, s řezbami a barevnou výzdobou, podobným tomu, jaký tam stával ještě v dobách mého dětství). Tam se křížila zmíněná návěs s dálkovou cestou od Kobylí (vedoucí zhruba v trase dnešní silnice), která šla dál k Pavlovicím (přibližně po té linii jako dnešní asfaltovka vedla jen po to rozcestí, kde stojí dnes benzinová čerpací stanice a kde za mého mládí stával dřevěný kříž, velmi podobný tomu na *Múltni*). Na rozcestí se však dělila: přímým směrem šla *Kopcem* do severní části Pavlovic, ke kostelu; doleva však odbočovala a v trase někdejší cesty *Nad zahrady*, skoro jako dnešní silnice, směřovala k zámečku, kde sídlil správce horní části hodonínské panství, do něhož náležely od 17. století také Bořetice. *Kopcem* chodili nebo jezdili (s koňským spřežením) naši předkové od roku 1680 do roku 1879 do svého farního kostela na nedělní mši, ke křtu a také k odřevkám, od roku 1840 do 1879, kdy bořetický kostel fungoval po opravách už jako filiální a sloužila se v něm mše svatá, jezdili do Pavlovic jen s dětátkem nebo s nevěstou. Stejnou cestou putovaly však i bořetické děti, asi od roku 1770 až do roku 1826, do pavlovické triviální (obecně) školy, v pozdějších dobách jen do vyšších tříd nebo do školy měšťanské. A z horního konce Pavlovic, od kostela pokračovala tato cesta k Hustopečím, kam naši předkové docházeli na výroční trhy, *jarmarky* (u nás se říkalo *jarmak*; to vše je odvozeno z německého výrazu *Jahrmarkt*) prodávat své produkty, ovoce, drůbež apod., nebo také nakupovat řemeslnické výrobky všeho druhu. Sám jsem tuto cestu absolvoval ještě jako dítě školou povinné, v srpnu 1938, na selském povelu, takzvaném *košířáku*, pana Otáhalu z č.p. 26, taženém koňmi. Můj otec tam pracoval u zedníků, na výstavbě okresního hejtmánství. Na rušném tržišti na hlavním náměstí mně koupil zbrusu novou koženou školní brašnu, kterou jsem si dal hned na záda, a do ruky kus voňavého buřta s čerstvým rohlíkem a k tomu láhev zelené sodovky, a kvůli těm lahůdkám jsem ani nevnímal, jak dlouho ta cesta přes Pavlovice domů trvala... Nesmíme však zapomenout, že přes Pavlovice se někdejší Bořetičané mohli dostat i k dálkové obchodní cestě *uherské*, která vedla z Brna k Břeclavi a za Lanžhotem brodem přes řeku Moravu (u slovenské vsi Brodské) až do Uher. To byla tedy rozvětvená cesta pavlovská, v opačném směru, kolem dvora, cesta *kobylská*.

Vraťme se však na mapě znovu k bořetické *Dědině*. Další dálková cesta je tam zakreslena tak, že vychází rovněž z *Múltně*, ale u *Jericha* na ni navazovala spojnice od kostela, jež pokračovala jihovýchodním směrem za *Humna* a ještě dále, v meandrech, k Vrbici. Naše cesta však v prostoru pozdější *Luže* odbočila na jih (přibližně) k *Příhonu* a pak úvozem a zase po rovině, přes *Čtvrtě* a obojí *Trkmanska*, ještě dál pak, západně od *Zimarků* a Bilovic, avšak východně od dnes neexistujícího *trkmanského rybníku*, potom se cesta vyhnula Rakvicím a zamířila přímo do Podivína, ke kostelu a na tržiště, případně ještě dál – ke Staré Břeclavi a k místu, kde stával od poloviny 11. století knížecí břeclavský hrad, u něhož bylo tenkrát podhradní tržiště, velkofarní kostel sv. Václava a také křižovatka zmíněné uherské cesty s cestou *rakouskou* (směřující z Olomouce do Vídně). Ta naše jižní,

řekněme *podivínská*, cesta byla asi nejstarší doloženou komunikací spojující středověké Bořetice se světem, s vrchností i s obchodníky. V paměti mi utkvěla vzpomínka na dny, kdy tato cesta byla ještě živá, v provozu. Koncem července, o svátku svaté Anny, v roce 1946, jsem šel svátečně oblečený kolem Humen a *Luže* nahoru do kostela, když tu se pod Skalkovým objevilo velké procesí s křížem v čele. Mužský hlas předříkával text nábožné písně o svatě Anně a poutníci, převážně ženy a dívky, po něm zpívaly. Bylo to procesí z Velkých Bílovic, odkud tradičně chodili už od 18. století, s přestávkou v letech 1784–1840 (za Josefa II. byly poutě zakázány), za starého Rakouska i za první republiky a pak ještě do roku 1948 na bořetickou pouť touto *podivínskou* cestou přes *Trkmanska*.

Ta cesta však naši obcí jen procházela. Její protější, severní rameň jsem shledal až po letech, a to v *nadveselské* cestě, která vede hlubokým úvozem mezi *Kravihorami* a *Veselými*, tedy mezi dvěma starými viničnými tratěmi, od někdejší Dufkovy cihelny a pak dále, přes *Hradské*, *Soudné* a lesem, přes *Ochoze*, až k *boleradickému* hradu, kde kolem roku 1200 sídlil významný šlechtic Lev z Klobouk, který byl zakladatelem premonstrátského kláštera v brněnských Zábřovicích, o němž je první písemná zmínka z roku 1209. Archeologické nálezy v katastrech Boleradic a Morkůvek přinesly nesporné důkazy (hroby bojovníků), že kamennému hradu tam předcházelo *hradisko* již z doby velkomoravské, tj. z 9. století. Tedy podobně jako v případě Břeclavi. To znamená, že tato *boleradická* cesta (na jejímž začátku stojí někdejší Klobučkův sklep s nápisem *Zahranič*) je původním pokračováním shora uvedené cesty *podivínské*: vedla tak od zeměpanského hradu Břeclavi k menšímu hradu šlechtickému v Boleradicích. Takové cesty se kdysi nazývaly *hradské* a tento název si dodnes uchovala polní trať (*Hradské*), kterou cesta prochází.

Na rozdíl od jižní, *podivínské* trasy, kterou jsem v životě projel (na korbě selského povelu sousedu Franty Petráska z č.p. 136, když jsem mu vypomáhal coby teenager o žních) dvakrát nebo třikrát, jsem *nadveselskou* cestou chodil víckrát do roka – za rodiči do vinohradu v *Přední* nebo i v *Zadní Veselé* od malička až do studentských let, nikoliv však až na *Hradské* (tam a ještě dále do *Ochoze* a *Pánské* lesa jsme putovali až v letech 1945 až 1950 při skautských výpravách). Chodil jsem tam úzkým úvozem do příkrého kopce se zatajeným dechem – kolem cihlářské chalupy s halasící cikánskou Malíkovou rodinou, která žila od jara do prvních mrazů převážně venku – až nahoře, při rozhledu po širé krajině, od břeclavských komínů přes lednický Minaret (jemuž jsme říkali, nevím proč, *Babylon*), *podivínskou* a *zaječskou* kostelní věž, až po trojvrší Pálavy, tam jsem konečně volně vydechl. Byla to ovšem cesta vozová, jak je dodnes vidět na hluboce vyrytých rýhách po velkých vozových kolech s železnými obručemi.

Řešíme však záhadu – a najednou je tu komplikace. Na mapě není zakreslena spojení mezi *podivínskou* a *boleradickou* částí *té hradské cesty*! Podle této vojenské mapy vedla od bořetického dvora z kopce přímá cesta (asi v trase dnešní silnice) ke Kravihorám přes vysychající jezero (tamní šířka asi 200 metrů, hloubka nejasná), které mělo vojsko překonat snad brodem nebo přívozem na voru (*na plti*, jak říká místní ústní tradice). Anebo zůstala vojenským geometrům utajena asi podobně kvalitní svažité cesta přes *Chalůpky*, pod *Skalky*, po *kamenné hrázi* mezi rybníkem *Kúdelkou* a *Pavlovickým rybníkem*, kudy se dalo přejít suchou nohou nebo přejet i s těžkým selským povozem od vesnice ke Kravihorám – a tedy i k *boleradické cestě*? Je možné, že kartografové nebyli přesně informováni, protože v místě, kde je zakreslen rybník, dali nápis *Kudelka Sumpf* (tj. *močál Kudelka*), aby tak varovali před nebezpečným tažením vojska těmito místy.

Na této vojenské mapě je zaznamenáno mnohem více cest, které v minulém století téměř beze stopy zmizely nebo byly přeměněny či přestavěny v silnice. Pozoruhodné je například to, že do Němčiček nešla stará cesta tím údolím pod Veselými, podél potoka *Mynářky* (býval na ní Zlámalův mlýn, ale na jedné mapě z konce 19. století je nazván *Borzetitzer Bach* – Bořetický potok) jako dnešní silnice, nýbrž protějším kopcem *Růžené* (původně *Rosenberg*) a po ní se došlo na dolní konec Němčiček, podobně jako dnes po silnici. Zajímavě byly vyznačeny možné přechody vojska přes vesnice. Bořetická *Dědina* byla ohrazena plotem, který se táhl (alespoň podle této mapy) kolem předních a zadních *Humen* a náves se ve směru od Vrbice a od *Můlně* zavírala na noc vraty. Podobné ohrazení lze vidět také u *Chalúpek*, jako by to byla zvláštní osada dole u jezera, a zcela stejné ohrazení je zakresleno i u okolních vesnic – Vrbice, Kobylí, Pavlovic, Němčiček.

Systém jezer a rybníků, které se táhly od Čejče až po Rakvice (velké čejčské a také kobylské jezero, menší bořetické, rybník Kúdelka, pavlovické jezero, trkmanský rybník, rakvický rybník) ztěžoval vesnicím, zvláště Kobylí a Bořeticím, pěstování vína i lesní hospodářství, neboť vinohrady i lesy byly za jezery. Jejich rozloha byla v 16. a 17. století značně velká, a proto se přechod na druhou stranu řešil jednak stavěním pevných hrází mezi nimi (po kterých mohly vést vozové cesty), jednak přepravou na loďkách nebo vorech. O obou máme písemné zprávy. V 18. století začaly však jezera a rybníky

vysychat – jak je patrné i na této zkoumané mapě. V 19. století se pak už plánovitě rušily a měnily se v louky (ještě poměrně vlhké, např. *Na kanálech*) a ve 20. století v úrodná pole (např. naše *Zajezeří*). Ze stejného důvodu se na druhé, severozápadní straně, za jezery a rybníky, vytvořily paralelní spoje – dálkové vozové cesty od Pavlovic k naší Kraví hoře a v místech dnešního *horního frejdu*, kolem vinných sklepů (ty první byly bez lisoven, *presúzů*) pod *Kopce*, ke Kobylí a Brumovicím.

Ke starým cestám se ještě tu a tam vrátím, ale v jiných souvislostech. Važme si těch několika z nich, které ještě zůstaly. Jsou to svědkové dávné minulosti, kráčely a jezdily po nich mnohé generace našich předků. Jsou to však svědkové mlčenlivá, kteří promlouvají jen k těm, kdož jsou poučení a dovedou jim naslouchat.“

PhDr. Antonín Grůza

Literatura

HOSÁK, Ladislav, ZEMEK, Metoděj a kol. Hrad, zámky a tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. I. Jižní Morava. Praha 1981.

FOLTÝN, Dušan a kol. Encyklopedie moravských a slezských klášterů. Praha 2005.

SAMEK, Bohumil. Umělecké památky Moravy a Slezska. 1. sv. A/I. Praha 1994.

Kravihorská republika má SSM – čist, čist, čist!

To je dnes motto vinařů ze Svobodné spolkové republiky Kraví hora, která se zapojila do projektu miniknihoven ve spřátelené České republice. Principem miniknihoven je bezplatné a svobodné půjčování knížek, které stojí na jednoduchém pravidlu, půjč si knihu & vrať knihu. Původně s nápadem stavět miniknihovničky přišel Tod Bol z USA, odkud se poté projekt pod názvem Little Free Library rozšířil do celého světa. Proč to všechno? Dřevěné či kovové skříňe nebo budky ve veřejném prostoru by měly pomáhat podpoře čtenářství. S nápadem přihlásit se k této akci přišel na zasedání vlády Kravihorské republiky ministr zahraničí, vinař a řidič autobusu Václav Bukovský. Nápad byl schválen. Ministr Bukovský sehnal knihovnu, kterou umístil pod přístřešek před sídlem prezidenta a vlády, dal do ní několik knih a celou akci pod názvem: „Společná Studna Moudrosti Kravihorské republiky (SSMKHR)“ také rozjel. Každý z občanů a návštěvníků Kravihorské republiky si může knihu půjčit a také knihovnu doplnit.

Pěkné počtení u pěkné knihy a dobrého vína přejí prezidenti a vláda Kravihorské republiky.

Václav Petrásek, prezident naurt

<https://www.facebook.com/obecbořetice>

Jsou ještě jiné Bořetice?

Odpověď na tuto otázku nejdeme celkem snadno – na internetu. Předtím však nahlédneme do Hosákovy *Historické topografie Moravy a Slezska*, abychom se ujistili, že na Moravě ani ve Slezsku se žádné Bořetice, kromě těch našich, nevyskytují.

Jiná situace je ovšem v **Čechách**. Tam leží hned troje další Bořetice. Jedny v kraji Vysočina a dvoje v kraji Středočeském. Ty nejbližší jsou samostatnou obcí (s vlastním obecním úřadem), ležící 12 km severozápadně od města Pelhřimova, v nadmořské výšce 491 m, žije tam pouze 70 obyvatel. Katastr těchto Bořetic obnáší pouze 358 hektarů půdy, z níž celá třetina je zalesněná. První písemná zpráva o této vesničce pochází z roku 1300. Tyto Bořetice odvozují také své jméno od šlechtice Bořaty, který však neměl s tím naším vladykou nic společného.

Druhé Bořetice v Čechách najdeme v okrese Benešov, nepříliš daleko od Prahy. Na rozdíl od těch vysočinských představují jen malou osadu městečka Neustupov, nacházející se u velkého rybníku zvaného *Překažka*, poblíž lesa *Hrazka* (východně od Neustupova). O těchto Bořeticích pochází první písemná zmínka z poloviny 14. století. Počet obyvatel se nikde neuvádí. Nemají ani vlastní obecní úřad.

Třetí Bořetice jsou v okrese Kolín nad Labem (znáte jistě Kmochovu píseň *Kolíne, Kolíne, stojíš v pěkné rovině...*), rovněž ve Středočeském kraji. Tvoří jen součást městyse Červené Pečky, který se nachází jihozápadně od Kolína. První písemná zpráva o této osadě se datuje až rokem 1511. Poblíž těchto Bořetic leží osady Ratbor a Suchdol. A také slavné město Kutná Hora, od středověku známá svým stříbrem, mincovnou a uměleckými památkami.

Jak z této krátké informace vyplývá, naše rodné Bořetice jsou výjimečnou obcí, významnou už svým stářím, velikostí, dobrým vínem nebo slávou – jako *Vesnice roku 2005*, zatímco ty troje české Bořetice na svoji příležitost teprve čekají. Tím se od nich lišíme, společně s nimi máme však jméno, rovněž po vladyku *Bořatovi*, i když ten náš zakladatel žil asi o století dřív než ten jejich.

PhDr. Antonín Grůza

Liba Lipoldová

Před nedávnem přišla na obecní úřad reakce na můj článek o pozůstalé po popravené Anně Hajdové v době heydrichiády roku 1942, který vyšel ve 2. čísle BL z roku 2012. Poděkovala mě za informace, které ona neměla, ale zároveň doplnila o některé informace, které jsme zase my neměli o naší bývalé občance:

„Anna Lipoldová, rozená Hajdová se narodila v Bořeticích 26. 8. 1909, nebyla popravena bez soudu. Stanný soud v Brně proběhl 10. 6. 1942. Stejný den byl vykonán rozsudek o trestu smrti zastřelením. Poprava byla vykonána téhož dne v brněnských Kounicových kolejích. Všechny věci Anny Lipoldové byly zabaveny. Děti (11letý Antonín a 3letá Libuše) byly předány jejich tetě, která žila v Brně na ulici Táborská. V soudním spise se nachází žádost paní Gabriely Procházkové, aby jí byly děti předány. Jak se dozvídám od p. Petráska, minimálně Libuše byla do Bořetic poslána. Příjmení oné Gabriely je tedy Procházková. V žádosti paní Gabriela Procházková uvádí, že je teta oněch dětí.

Ráda bych věděla, zda pan Petrásek (nebo někdo jiný) nemá informace také o synovi paní Anny Lipoldové. V roce 1942 měl 11 let. Byl z prvního manželství Anny Lipoldové, rozené Hajdové. Jmenoval se Antonín Tichý, jeho otcem byl také Antonín Tichý, který zemřel

v roce 1936. Následně se Anna provdala za Rudolfa Lipolda,“ napsala Renáta Mikšová.

Odpověděl jsem jí, že Libuše Lipoldová byla mou spolužačkou v první třídě v Bořeticích. Pak se odstěhovala znovu do Brna a od té doby o ní nemám žádné informace. Dozvěděl jsem se, že se snad provdala do Polska a že se pokusím sehnat její nynější adresu – pokud ještě žije.

Již několikrát jsem žádal, aby všem obětem heydrichiády v Bořeticích byl postaven malý pomníček nebo alespoň pamětní deska na škole. Byli to dva učitelé, kteří učili na naší škole – Jan Peškař, naposled ředitel měšťanské školy v Rajhradě, Josef Jakob – odborný učitel v Židlochovicích a Anna Lipoldová. Zaslouží si to.

Václav Petrásek

Zase o životě

Oldřich Damborský (1983)

Život je nekonečná sinusoida,
divoký tobogán bez brzd,
někdy krátká na radost Óda,
jindy smuteční marš plný slz.

Směješ se mezi slzami,
přes slzy nevidíš břeh,
pěna na vlně tsunami,
na zmrzlém kmeni mech.

Myslíš, že ho někdo řídí,
však jen ty jsi kapitán,
socha ženy proráží vlny na přídi,
bez ní bys byl jen ostrov sám.

Sport který dělám a baví mě

Badminton: fyzická, psychika, taktika

Tento článek bych chtěl věnovat těm, kdo si myslí, že sport jménem badminton je buď pro holky, nebo tomu, kdo badminton málo zná a je pro něj jen obyčejná „pouliční pinkačka“.

Badminton je nejrychlejším raketovým sportem, jeho míček při smeči může dosáhnout rychlosti nad 300 km/hod. Je asi pátým nejrozšířenějším sportem, hraje ho přes 230 milionů hráčů po celém světě, a je sportem, který se hraje i na olympiádách...

Také si někdo může myslet, že badminton je ten nejprimitivnější sport na světě: není tomu tak, věřte mi nebo ne, ale „badec“ je těžší sport než fotbal. Na fotbal potřebujete sice pořádný kus fyziky, ale na badminton jej potřebujete také a ještě něco navíc (tímhle nechci strašit).

Malé srovnání tenisového a badmintonového zápasu:

	Tenis	Badminton
Délka zápasu	3:18	1:16
Míč ve hře	18 min	37 min
Intenzita zápasu	9 %	48 %
Počet výměn	299	146
Počet úderů	1004	1972
Naběhaná vzdálenost	3,36 km	6,72 km

Badminton se stává populárním i u nás v České republice. Petr Koukal byl letos (2016) již podeváté mistr republiky. Já, jelikož hraji badminton a jsem jeho velký příznivec, jsem si Mistrovství České republiky v Karviné nenechal ujít: nasbíral jsem si podpisy, fotografie...

Děkuji, že jste si přečetli tento článek, a touhle kupou slov bych chtěl ještě říct, že badminton je skvělý sport a dá se hrát i profesionálně!

Martin Huslík

Jak nám ukradli prapor

V únoru měla svůj reprezentační ples Kravihorská republika. Návštěva byla i díky Túfarance vysoká. Ani jedna židle v sále nebyla prázdná. Je již tradicí, že místo předtančení nastupuje vláda ke krátkému veřejnému zasedání pod svým praporem.

Nejprve zavede praporečnick z předsálí do sálu pod pódium za ryčného pochodu vládu a pak se vrátí pro prezidenty a za zvuku fanfár z Libuše je vede do sálu. Letos již potřetí tak nastupovala vzácná návštěva ze spřátelené ČR, její prezident Zeman v zastoupení, letos pod standartou z červených trenek. Agentka KIS (Kravihorská informační služba) předvedla zadrženého imigranta a poprvé nám zatančily děti z folklorního kroužku pod vedením paní učitelky Šedivé. Na závěr zasedání vlády dostal prezident Zeman od prezidenta KHR samopal pro řešení problémů s neposlusnými členy vlády.

Prapor je vždy po skončení zasedání vlády umístěn po celou dobu plesu na čestném místě pod pódium. V neděli po plese chodí vždy pořadatelé uklízet sál. Tak tomu bylo i letos. Po skončení úklidu na-

jednou jeden z ministrů povídá „a kde je prapor?“. Nastal poprask v sále a byl prohledán každý kout kulturního domu. Vždyť pořízení praporu před 15 lety stálo 60 000 Kč. Ministr Špacír nasedl do auta a jel prohledávat všechny kouty sklepů pod Kravíma horama a v obci. Bez výsledku. Ministry přešel humor, ale stále doufali, že se prapor najde. Večer volá ministr Jirka Novák: „Nic neřešte, prapor je již u mne. Přinesl ho k nám jeden mládežník“.

To byla velká úleva. Byl již podán návrh na řešení po vojenském vzoru. Pozbude-li vojenský útvar zástavu, útvar se zruší. Tak tedy si z nás naše mládež vystřelila. Že se kradou nebo uřezávají máje, je starým zvykem, ale ukrást prapor, to tu ještě nebylo.

Václav Petrásek

Pouť do Říma

Bez většího ohlasu mezi občany Bořetic a regionálním tiskem uskutečnil od 4. 7. 2015 s kamarádem Patrikem Salátem náš mladý spoluobčan Radek Hrábek pěšky pouť do Říma. Připravuji jako kronikář zápis do kroniky za rok 2015. Tato neobyčejná cesta z Bořetic do Říma tam nesmí chybět, a proto jsem Radkovi položil několik otázek:

Radku, řekni něco o sobě...

Narodil jsem se v roce 1994 v Hustopečích. Od čtyř let bydlím s rodiči v Bořeticích, za Humnama. Studuji druhým rokem v Brně na MU historii.

Jak ta vaše pouť začala?

Na tuto cestu jsem se již dlouho připravoval studiem zkušeností jiných poutníků – plánováním trasy pochodu, podrobností o zemích, kudy měla cesta vést – přes Rakousko, Slovinsko a Itálii a přesvědčováním rodičů, že tento nápad je bezpečný. Nakonec nám rodiče moc drželi palce.

Pouť začala v 9 hodin 4. 7. 2015 od nádraží v Břeclavi, kam nás doprovodili rodiče a sourozenci. Všichni byli docela naměkko. Byl krásný, ale moc teplý den. To horko nás doprovázelo celou cestou, i když jsme několikrát zmokli. Spojení s rodiči jsme měli pomocí mobilních telefonů jednou za týden. Patrik ten svůj utopil již u Klagenfurtu. Po vylovení sice už nebyl funkční, ale byla to první pořádná koupel po několika dnech cesty.

Co jste s sebou nesli?

Muselo to být co nejlehčí. Batoh vážil přesto 20 kg, jak nám to jednou v Rakousku, v místě, kde jsme nocovali, zvážili. Batoh obsahoval troje ponožky, prádlo, pantofle, které jsme na zastávkách užívali pro úlevu nohou. Několikrát jsem je použil i na cestě. Byly také vhodné pro překonávání vodních toků tam, kde nebyly mosty. Dále jsem nesl náhradní kalhoty, které jsem pak v Itálii zahodil, aby byl batoh lehčí. Zásoba potravin na začátek cesty, která se skládala ze sušeného masa, chleba z Bořetic, který nám po jeho sněžení pak celou cestu chyběl, voda ve dvou PET lahvích 1,5 l, které jsme cestou

doplňovali, instantní polévky, malý vaříč, stan, karimatka a kompas. Další potraviny jsme kupovali cestou a co nejlevnější. V Rakousku uzeniny a v Itálii těstoviny.

Jak vypadal váš běžný poutnický den?

Ráno probuzení a hygiena, pokud to šlo. Pak chůze 5 km, zastávka a snídaně. Dalších 15 km a oběd. Po obědě dalších 10 km, večeře a ubytování, to je sehnání vhodného místa pro postavení stanu, ve kterém jsme většinou nocovali.

Jen jednou jsme měli problém s policií, která nás přijela na udání domorodců prověřit, neboť místní si nás spletli s imigranty. Po kontrole dokladů a poutního glejtu, který měl i jazykové mutace, nám popřáli šťastnou cestu. Po celou cestu nám otevíral dveře v ubytovnách, soukromí a v kláštrech právě tento „Poutní glejt“, něco jako církevní pas poutníka, který nám vystavil kněz ze Křtin P. Peňáz. Před Římem jsou již ubytovny pro poutníky a tam již hledání noclehů bylo snadnější.

Cesta nám trvala šest týdnů, 42 dnů cesta a pak tři dny v Římě. Po celou cestu jsme neměli motodoprovod, který by nám cestu ulehčil. Jen na konci cesty v Římě pro nás přijel Adam Stohanzl s kamarády, a ten nás odvezl domů. Po celou cestu jsem vše dokumentoval fotografiemi. Mám jich přes dva tisíce v SD kartě, ale nemůžu je pro závadu otevřít. Část fotografií však mám.

Začátek cesty byl však pro nás krutý. Až do Vídně bylo hrozné horko bez možnosti ukryt se na chvíli někde ve stínu. Za Vídní to bylo však již lepší i proto, že jsme si na to již zvykli. Během cesty jsme pětkrát zmokli. V půlce cesty jsem někde zapomněl pláštěnku, a tak jsem potom při každém dešti, když nebyla možnost se ukryt, promokl. Ušli jsme asi 1 400 km a v Římě jsme při prohlídkách nachodili asi 70 km. V půlce cesty Itálií před Sienou jsme se napojili do trasy zhruba 2 000 let staré římské poutnické cesty z Anglie do Říma „Via Francigena“ (Cesta Franků). To pak byl ten nejlepší úsek naší cesty. Nejtěžší, ale nejkrásnější část cesty byla při přechodu Alp a Toskánska, kdy jsme překonávali převýšení až 2 000 m. Na nejvyšším místě nás stihla velká bouře a do nitky jsme promokli. Pak jsme také promokli ve Slovinsku. Také nerad vzpomínám na ubytování pod dálničním mostem v Rakousku, kde jsme si ustlali na jakýchkoli pichlavých rostlinách, které nám propíchaly stan, celou noc nás píchaly a k tomu ještě hluk z dálnice. Nejrychleji zdolané kilometry byly ve Slovinsku v Alpách, kde jsme se pustili přes Triglavský národní park s medvědy i přes upozornění na cedulách, že jsou tam medvědi a jak se máme chovat při setkání s medvědem. To už jsme pak měli vážně strach. Medvěda jsme nepotkali, ale stále jsme na cestě nacházeli jejich trus. Byla tam však překrásná příroda se stovkami motýlů.

Špatná byla orientace pomocí nepřesných map, dále špatné značení poutních tras i na spadlých stromech, které jsme museli podlézat i po čtyřech. Jednou jsme si kvůli tomu zašli 15 km, než jsme podle slunce zjistili, že nejdeme na jih, ale na sever. Proto jsme se pak preventivně orientovali podle slunce a kompasu. Jako dokumentaci naší

Konečně v Římě

Poutnický diplom, který jsme dostali po ukončení cesty

cesty jsme získávali razítka v poutních domech, které jsme pak předložili v poutnické kanceláři v Římě a obdrželi tam poutnický diplom.

Mladí hasiči uzlují

Již je to více než pět let, co byl v Bořeticích založen tým mladých hasičů. Za tu dobu se naše děti zúčastnily spousty soutěží, nasbíraly zkušenosti a také si domů přivezly pár ocenění a medailí.

Velkým zážitkem bylo pořádání soutěže v uzlování v naší obci, která se konala v sobotu 16. ledna 2016. Pro všechny členy našeho SDH se jednalo o velkou událost, pro dospělé z hlediska organizace a ti menší z nás si konečně zasoutěžili na domácí půdě. Ze širokého okolí se do kulturního domu sjelo přes 120 dětí a s nimi jejich obětaví vedoucí. Začátek soutěže byl v devět hodin a rušné soutěžení trvalo až do odpoledne. V mladší kategorii nás reprezentoval Lukáš Buchta, Adéla Folerová, Šimon Buchta a Michal Huslík. Za starší se do boje pustila Kateřina Folerová, Lucie Buchtová a Eliška Škrancová. Elišce se podařilo dosáhnout na stupně vítězů a obsadila třetí místo.

Další uzlovací zápolení nás čekalo v sobotu 30. ledna ve Starovicích. Všichni naši mladí závodníci nastoupili do výborně připravené soutěže jako jednotlivci, čtyři v kategorii mladších a čtyři v kategorii starších. I přes velké sportovní nasazení všichni naši mladí hasiči skončili pod stupni vítězů. Hned týden na to, tedy 6. února, se konala uzlovací soutěž v Perné. Na této soutěži jsme změnili taktiku a po-

A co samotný Řím?

Byli jsme šťastni, že cesta končí. Navštívili jsme Vatikán a ubytovali jsme se v českém zařízení pro poutníky Nepomucenu (Pontificio Collegio Nepomuceno). Všechno z nás spadlo a užívali jsme si prohlídku Říma. Tam jsme nachodili asi 70 km. Každou středu slouží papež veřejnou mši pro poutníky a návštěvníky Vatikánu. Tehdy nám však přišlo a mši sloužil papež v aule pro 2 500 lidí. Podařilo se nám prodrat k papeži asi na 20 m. Bylo to nejbližší, kam jsme se mohli přes stráž dostat. První řady jsou vyhrazeny na zvláštní vstupenky. Snažili jsme se přesvědčovat i papežskou Švýcarskou gardu, ale nepomohlo to. Navštívili jsme hroby Sv. Petra a papeže Jana Pavla II. Koloseum jsme si prohlédli jen zvenku, neboť jsme šetřili na vstupenkách a také na potravinách. Celá tato poutní cesta z Bořetic do Říma mne stála 300 Eur.

Na co budete z této poutě kromě Říma nejvíce vzpomínat?

Nejvíc to bude na přístup prostých lidí po cestě, kteří nám poskytovali občerstvení a někdy i ubytování. Na co nezapomenu, bylo pozvání jedné paní do domu, kde nám vyprala prádlo, umožnila se vykoupat, dala nám jídlo a další občerstvení – pizzu, zmrzlinu a české pivo. V Rakousku nás překvapila zbožnost obyvatel. I ve velkých obchodech visel na stěně kříž. V Benátkách nám bezdomovci půjčili kytaru a zahráli jsme si s nimi. Jazykovou bariéru jsme překonávali angličtinou, němčinou a Patrik se učil po cestě italsky a nebo to bylo také „rukama-nohama“. V Itálii nás vnímali stále jako ČSR a většinou také přes sport, hlavně motoristický.

A kam půjdeš příště?

Uvažuji již o tom, že si projdu poslední část trasy poutě do Santiágo de Compostela (Svatojakubská pouť do Španělska). Ne celou trasu z Bořetic. Jen část z Francie. Celou trasu bych asi časově nezvládl.

Otázky kladl a zapsal V. Petrásek v únoru 2016

Kolektiv vedoucích MH

Bliží se jarní sezóna a nadšeně se těšíme na nácvek požárních útoků a štafet. Pokud se nebojíš a chceš se k nám přidat, rádi Tě uvidíme na našich schůzkách. Trénujeme každý čtvrtek od 16.00 v tělocvičně, za hezkého počasí v parku.

Hrob pruského vojáka

Po prohrané bitvě u Hradce Králové v roce 1866 ustupovala rakouská armáda k obraně Vídně i přes náš kraj a pruská armáda, která je pronásledovala, tehdy s sebou přinesla i cholery.

Pruská armáda se tehdy ubytovala i v Bořeticích a tam také v domě č.p. 23 zemřel první nakažený voják, který způsobil epidemii cholery, na kterou pak v Bořeticích za necelý měsíc zemřelo 97 občanů a jeden Prus. V knize Bořetice v proměnách času je na straně 348 uvedeno, že v Bořeticích zemřelo 124 pruských vojáků. Tento údaj je nepravdivý a také je nepravdivé, že ten pruský voják byl pochován někde ve společném hrobě. Doklad o tom, že to není pravda, je v pečlivě vedené matrice zemřelých.

Když jsem pátral spolu s bratrem kronikářem po údajích o našich předcích, narazili jsme v tehdy pečlivě vedené matrice zemřelých obce Bořetice na kronikářský záznam. Pod pořadovým číslem 83 je zde uvedeno: „Ke zde uvedenými zemřelými se zaznamenává, že na bořetickém hřbitově byl pohřben 20. července 1866 poruský voják. Pruskými kamarády bylo uvedeno, že zemřel 19. července 1866 v Bořeticích. Jméno tohoto zemřelého vojáka nechtěli jeho spolubojovníci udat. Bylo to marné, udali pouze komando regimentu, proto nemohlo být jméno zemřelého uvedeno do matriky zemřelých. Potom se otec tohoto pruského vojáka obrátil dopisem se žádostí o posta-

vení pomníku na synově hrobu. Tak se stalo známé i jeho jméno, a sice Friedrich Heck, garde, příčina úmrtí cholera, národnost Prus.“ (doslovný překlad).

Před pár týdny byl v regionálním tisku otištěn podobný příběh z Ivaně pod názvem „Opravili hrob pruského kyrysníka“ za 60 000 Kč. U nás není však již co opravovat. Já sám a jistě i mnoho starších občanů si tento pěkný pomníček s fotografií pruského vojáka na koni pamatuje. Hrob s pomníčkem byl v zadním levém rohu starého hřbitova. Zmizel při likvidaci starého hřbitova. Pomníky, které si neodvezla rodina, byly rozkradeny, a co zbylo, bylo odvezeno do „Zmole“. Nenašel se žádný vzdělanější občan, který by tomu zabránil. A tak je to až dodnes, že ve věci historie a památek rozhodují občané bez vzdělání. Po roce 1990 jsem zachránil ještě část pomníků a dnes jsou umístěny vedle brány před věží.

Prosím občany, kteří si pamatují vše kolem likvidace starého hřbitova, aby mě tyto vzpomínky povyprávěli.

Václav Petrásek, kronikář

Proměna

Není nic napínavějšího, než když se starý končící pracující mění na mladého začínajícího důchodce, když zkušený životem ošlehaný muž vstupuje do zcela neznámého období.

Začátek tohoto období bývá naplněný smíšenými pocity.

Pocity očekávání i strachu. Přesně tak, jako když se housenka zakuklí a z kukly na svět se dere dospělec – motýl.

Bude to nové prostředí krásné, barevné, s rozzářenou oblohou a on se bude skutečně cítit jako babočka admirál?

Nebo to nové prostředí bude studené a šedivé, jako když se do sychravé noci prodere popelavá noční můra?

„Tak tedy vítěj“, křičí na něj důchodcovské klima.

„Enchanté, mon ami,“ jak říkají Frantíci. Nebo snad „óčeň přijátno, moj drug,“ jak říkají na opačném konci Evropy.

Nejhorší na této proměně bývá poznání, že to většinou záleží na něm samotném.

Prostě – jaký si to uděláš, takový to máš.

Cítil to v kostech. Už dlouho věděl, že vždy a ve všem jsou u toho obě strany hory.

Ta osluněná, i ta odvrácená.

A tak každý začínající důchodce rád přivítá jakoukoli změnu k dobru.

Tak se stalo, když se k němu a jeho důchodkyni do domu přistěhovala mladá rodina.

Ze začátku to tak ale vůbec nevypadalo.

Spíše to byl zmatek. V některých chvílích i bordel.

To když svoje nepotřebné věci stěhovali na půdu a do garáže. A když pak mladá rodinka poznala, že asi tuna jejich nadbytečných a zatím nepotřebných věcí zaplní každý koutek prvního patra domu.

Blížil se největší svátek v roce a v domě už začalo být živo.

Středobodem pozornosti se stal tehdy půlroční špunt, pro kterého museli čistit na dvoře čtverec trávníku. Ten do té doby dlouho sloužil pro jejich psa jako prostorné WC.

Mladý muž nejen začal ložit po trávníku, ale koncem prázdnin se už plazil jako zkušený voják.

To byla také první práce, kterou jako začínající důchodce se starší sestrou tohoto plazivce společně vykonali. Od té doby se tato městská dcerka živě zajímala o všechno, co pro ni bylo nové. Pro vesnické děti to byla zatěžující práce nebo spíš pomoc při této práci. Řezání a sekání dřeva, postřik stromků, čištění dvora vapkou až po vaření marhulové marmelády v kotli. Pro ni to byly první zkušenosti.

Ze všeho nejvíc však měla ráda koně.

Toho v domě ovšem neměli. Posledního koně jim po osvobození sebrali rudoarmějci. Snad proto si vášnivě zamilovala slepice. Stala se z ní vášnivá chovatelka, která slepice nejen krmila a sbírala jejich vajíčka, ale také je neustále chovala v náručí a nosila. Málem až do kuchyně.

Náš začínající důchodce začal zkracovat čas mezi návštěvami u svého nejlepšího mladického kamaráda v prvním patře. Dlužno dodat, že si získal jeho přízeň zejména proto, že si u „děde“ mohl hrát se vším, co mu doma zakazovali.

S mobilem, s ovladačem k televizi, s knoflíky u sporáku i u mikrovlnky. S obrovskou radostí sahal na první knoflík automatické pračky zespondu, až ji dokázal vypnout.

Taky rád točil sem a tam s časovým knoflíkem na mikrovlnce, a vyráběl tak krásný ječivý zvuk. Prostě musel točit nebo klepat se vším, s čím se dalo.

Ale od toho tu přece nejstarší generace je – aby rozmazlovala tu nejmladší.

Nastala zima. Mladý muž se napřimil a začal chodit.

A začal se usmívat. S radostí ukazoval svoje první zuby a hryzal všechno, co se aspoň kouskem dalo strčit do pusy. Dokonce i točící se kuličku deodorantu.

Neustále všem něco vysvětloval, na něco se ptal a pak strašně se divil, že mu nerozumí. Jeho slovník byl přitom velice jednoduchý. Hm, hmm, ostré štěkuté ne a děda. Když to moc potřeboval, řekl i ma – jako máma.

Jeho matka tvrdila, že když poprvé řekl babičce „baba“, oslovená málem pustila do textilů. Ale po pravdě – ten začínající důchodce byl na tom stejně.

Když dlouze zaklepal na sklo dveří tak, jak to dělal jenom on, věděl mladý muž, kdo vejde. A hnal se ke dveřím.

Když si pak uvědomil, že jeho se ten textil týká také, neprodleně si dokoupil půl tuctu trenýrek.

Vánoce a první narozeniny jeho nejlepšího kamaráda pak proběhly za občasných připomínek jeho ženy.

„Tak se tam nastěhuj. Stejně jsi tam víc než doma. Když tě budou živit, odečtu jim to z nájmu.“

A následovala společná dovolená na horách. Mladá rodinka společně se svojí rodinou a domáčími zabrali půl autobusu. V Jeseníkách špatně nebylo, přesto se starší sestra jeho nejlepšího kamaráda těšila domů. Jako milovnice zvířat chtěla vidět „svého“ psa, „svého“ koně i jejich malého křečka.

Domáci zvířata, včetně nepřítulné kočky, ten týden v prázdném domě prožívala po svém. Pes s kočkou poctivě čekali na svoje večerní krmení.

Ale křeček ne.

Ten se rozhodl nějak geniálně a dosud nezjistitelně vyběhnout z klece a zakotvit u venkovních dveří na dvůr. Byly plastové, takže je prokousat nedokázal. A tam ukončil svůj několikaměsíční život.

Křečkovi říkali Fred, ale protože byl trvale hlášen na Moravě, správně se jmenoval Ferda. Původem byl asi z Thajska, podobně jako jeho

hadroví, plyšovní, gumoví a polystyrénoví kolegové v prodejní skříni na upomínkové předměty z Jeseníků.

Milovnice slepic proběhla chodbou, otevřela dveře do dvora, ale pes proběhl na ulici. Vracela se pro vodítko a na prvním schodku si všimla vychladlého křečka.

Následoval zoufalý výkřik, obrovský jekot a asi půlhodinový use-davý pláč.

„Dostaneš druhého a tomuto zítra uděláme pohřeb. Připrav si kytičku, třeba z chvojí“, zkusil ji konejšit začínající důchodce.

Ale zítra byla neděle a začal nesnáz. Tak škaredě za celý týden na horách neměli.

Přesto byl začínající důchodce připraven.

Zesnulého křečka opatrně uložil do pozinkované krásné krabičky na doutníky. To pro případ, kdyby jej majitelka náhodou chtěla poslat do země původu. Nebožtíci se přece přesunují mezi státy v zinkových rakvích. Usoudil proto, že křečkům by mohlo stačit v pozinkovaných.

I další dny byla strašná nesnáz a křeček začal být cítit. Omotal jej proto do látky a krabici utěsnil.

Ve středu se pak konal pohřeb.

Křeček měl být odnešen v průvodu a položen do přesně vyrytého kvádry v zemi pod tujkou. Byl připraven křížek s jeho jménem a datem úmrtí.

Celá rodina šla ve štrůdlu k místu akce. Smuteční černé šaty si neoblékli jen z toho důvodu, že by mohly navlhnout neočekávaným deštěm.

Začínající důchodce šel připraven.

Myslel na všechno.

V jedné kapse nesl náhrobní lampičku, v druhé svíčku a zapalovač. V náprsni kapse měl připravený krátký projev na rozloučenou.

Šli beze slova. Na hudbu si nikdo nevzpomněl. Jen „děde“ si broukal Pochod padlých revolucionářů, což nejmladším smutečním hostům moc neříkalo. Nemohli zažít radosti socialismu.

V půli cesty zafoukal vítr a začalo pršet. Rychlé uložení krabice, zahrabání a vztyčení křížku. Svíčku se zapálit nepodařilo.

A rychle do baráku. Rýma bývá nepřijemný společník.

Nakonec se domluvili na tom, že „děde“ připraví klec na párek okrasných králíků a na jaře k velkým slepicím koupí i kuřata s kohoutem.

Ještě že jeho nejlepší nejmladší kamarád z toho ještě neměl rozum. Tato smutná akce ale přinesla dobré výsledky.

Malá chovatelka bude při pokládání kytky na křeččí hrobeček pomáhat čistit výběh pro slepice. A pro začínajícího důchodce to byl docela pěkný rozjezd do jeho nejkrásnějšího životního období.

Tak nech je ti země lehká, Ferdo!

Ing. Petr Zemánek

Bořetice

Vesnička
ležící v krajině
s terasovitými vráskami
jako sklenka červeného vína
oseného potem vinařů
a s lahodnou chutí plnou dřiny

o Bořeticích napsal Miloš Uhrmann z Tábora

Velikonoce mého dětství

Nevím, čím to je. Jakmile přijde předjaří a sluníčko nás jen trochu zahřeje, hned běžíme do lesa na kočky a jak je najdeme, radostně voláme „Hurá, jaro už je tu“.

Maminka se pak na nás dívá a praví „Zasej s nima šijů všecí čerti.“ My pak víme, že to nejsou čerti, ale Velikonoce, na které se celou zimu těšíme. Již týden předem nás bere podivný nepokoj, holkám ukazujeme, jak jich vyšvácáme, a ony se nás nebojí a vyplazují na nás jazyk. My jim pěstičkou hrozíme a těšíme se na konečné zúčtování na šlaháčce. Každý si plete pořádnou žilu, chystá si sotůrek na vajíčka, nedočkavostí přešlapuje a nemůže dočkat. Na šlaháčku jsme vstávali hodně brzy, abychom holky odlovlili ještě v posteli. U Jurásů měli tři holky. Mazaný. Zamkly dveře a skrze okno se na nás pošklebovaly. Kolem baráku hejno kluků do ruda nažhavených. Já stál u okna a ukazoval jsem, jakou mám na ní žilu, a ona na mě udělala dlouhý nos a vystrčila zadek. Dvořáček mne odstrčil a pravil. „Na to se musí jinak“. Skočil domů pro krumpáč, dal ho pod vrata, zabrali jsme a vrata byla vysazená. První hradbu jsme tedy překonali. Pak Dvořáček vytáhl šperhák od svého tatky kriminálního a dveře otevřel. I vyvalily se do ložnice davy rozzuřených kluků, holky s ječením lezly do dučen, avšak nepomohlo jim nic. Dostaly nakládačku, až se z nich a dučen jen prašilo. Bylo to nutné, aby nezůstaly prašivé. Pak jsme šli dobýt další pevnost u Grůzů. Měli tři holky, taky potřebný výprasku. Když jsme sáhli na kliku, bylo zamčeno. Nám to nevadilo, neboť část kluků k nim pronikla přes humno a otevřela nám vrata. Lida ječíc vyběhla po žebříku na půdu a ten za sebou vytáhla. „Ať si!“, zvolal jsem hlasem mocným „Stejně tě dostanu“. Přistavil jsem ke zdi stůl, na něj dal židli a na ni ještě obrácený koš. Byl jsem již skoro u ní, když na mne hodila velkého a vzteklého kocoura. Já se lekl a spadl z té pyramidy na zem. Zmuchlaný a potlučený z toho pádu jsem na půdu vzhledl a spatřil Lídu, jak na mne ta dračice vyplazuje jazyk. „To ti nedaruju,“ zvolal jsem hlasem mocným. Dotlačil jsem k půdě žebřík

a bylo pak snadné na půdu vylézt. Ač skákala jako srnka, za trámy se schovávala a ječela, tak stejně jich dostala, kolik se do ní vlezlo. Pak jsme slezli dolů, holky nám na pomlázky uvázaly mašle, podarovaly nás vajíčky a v míru se smíchem jsme odcházeli do dalšího boje, neboť kamarádek máme hodně a nedbajíc rad pana učitele: „Chlapci, pomlázkou dívky nebijeme, neb pomlázka z jarních proutků spletená jest symbol života. Když s ní dívky jen pohladíte, pak skrze pomlázku se do děvčat vlévá nový život. Ty pak stávají se milejší a krásnější, což je pak hlavní odměnou nás mužů“. A tak žádnou z těch našich báječných holek vynechat nemůžeme. Cestou potkali jsme šohaje v krojích s obrovskou žilou a košem plným vajíček. Cestou zpívali a verbovali a já už se těšil, až budu také dospělý, neboť nebudu muset nikoho poslouchat a ani chodit do školy. Také jsme potkali malého Vašíka, svátečně oblečeného s košíkem plným vajec s jeho tatínkem, jenž nebyl již vzorně ustrojen, neb lezla mu košile z kalhot, uválený lítal od pangétu k pangétu. Pak jsme šli ještě k Bohunce, Emilce, Haničce a ke všem ostatním skvělým holkám, co nám musí každý závidět, a všude byla legrace, ba řekl bych sranda. V sotůrku měli jsme plno vajíček, a tak jsme se spokojeně vraceli domů. Doma si tatínek ode mne vypůjčil žilu a chtěl našlehat mamince, avšak maminka mu žilu vydřela a našlehala jemu volajíc: „Blázne jeden, ještě jsi z toho nevyrostl?“ Všichni jsme se smáli a bylo nám dobře.

Druhý den brzy ráno někdo tuká na dveře. My kluci ještě spíme. Slyšíme, jak tatínek povídá: „Tož pojdte dál“. Vtom vletěly k nám čarodějnice Jurásovy volajíc „Naša platí“, odhodily duchnu a naložily nám na holou. A byla to remíza jedna k jedné.

Ivan Pazderka | Foto: archiv V. Petráska z roku 1951

Dovolujeme si požádat představitele obecních spolků, aby si zkontrolovali přesnost svých údajů na www.boretice.cz/zajmova-sdruzeni.

Veškeré připomínky prosím zasílejte na webboretice@seznam.cz. Děkujeme

Brod nad Dyjí provincie 2015.

Váření pšeničné v Bořeticích,
 k svatému Václavovi Vám přeji,
 aby Vám v Jesliškách Vám dal v bohaté
 milosti Boží světlo, radost, štěstí,
 pohoděnost, pohodu a klavně zdraví.
 V novém roce ať je vše v Vašem
 jeho požehnání a ochraně.

Pro Vám všem přeji Oldřich Jesliška.

Oldřich Jedlička
 Formoza
 Vesnička pro seniory
 691 81 Brod nad Dyjí 6220 13

Brod nad Dyjí 10. února
 2016

Váření pšenice a dárky
 z Bořetic.
 Olava Jedličková Vám posílá
 na Bořeticke listy pšeničné koruny
 a také Vám přeji hodně zdraví
 hodně pohody a krásné viano. a
 všechno ostatní

S pozdravem

Olava Jedličková z Bořetic

Oldřich Jedlička
 Formoza
 Vesnička pro seniory
 691 81 Brod nad Dyjí 6220 13

PS: Hezkým a Bořeticích měšičku

Jarní maličkosti (Haiku)

Jarní osení
 je volnosti zrození,
 spím pod lípou.

Zlaté pampelišky,
 prášek zlatého pylu
 na nožkách včel.

Obejmi břizu,
 ona pošimrá ti vlasy
 prsty větviček.

Zlaté pampelišky,
 zlaté plíšky pylu,
 platidlo jara.

Nesplněné touhy
 probouzí stříbrný vítr,
 láska triumfuje.

Osení trčí
 k blankytnému nebi,
 zeleň v modři.

Bílé mokašiny oblak,
 modré třásně větru,
 hebké šípy slunce,
 zase indiánské jaro.

Oldřich Damborský (1983)

Svěcení vína, foto R. Stohanzl

Svěcení vína, foto R. Stohanzl

Fotogalerie

Svěcení vína, foto R. Stohanzl

Svěcení vína, foto R. Stohanzl

Svěcení vína, foto R. Stohanzl

Tradiční koledování Svodničanu

Výroční valná hromada SDH, foto T. Bukovský

Výroční valná hromada SDH, foto T. Bukovský

Fotogalerie

Závody mladých hasičů v uzlování, foto T. Langer

Závody mladých hasičů v uzlování, foto T. Langer

Závody mladých hasičů v uzlování, foto T. Langer

Závody mladých hasičů v uzlování, foto T. Langer

Zápis do 1. třídy

Tříkrálové koledování dětí z mateřské školy

Fotogalerie

Žáci 1. a 5. třídy navštívili výukový program s názvem Cesta chleba na náš stůl – Ekocentrum ve Velkých Pavlovicích

Žáci 2. a 3. třídy navštívili výukový program Netopýři v Ekocentru Trkmanka ve Velkých Pavlovicích

Fotogalerie

Žáci 5. ročníku – garanti letošního zápisu do 1. třídy

Žáci ze 4. třídy při zápisu nových prvňáčků

Velikonoční inspirace, práce paní Jany Herzánové

Generálporučík Ing. František Hrabal

23. února 1957-27. února 2016

Čest jeho památce

Velikonoční inspirace, práce paní Jany Herzánové

XIII. ROČNÍK

DEN OTEVŘENÝCH SKLEPŮ

a státní svátek
Svobodné spolkové republiky Kraví hora

Sobota 28. 5. 2016

SOBOTA 28. 5. AREÁL SKLEPŮ KRAVÍ HORA

11:00 zahájení státního svátku hymnou a proslovem
prezidenta na furt, Vinckovo náměstí
11:00—19:00 otevřené sklepy
19:00—24:00 posezení u cimbálu, občerstvení, letiště Kraví hora
20:00 vystoupení mužáckých pěveckých sborů
21:00 slosování anketních lístků o věčné ceny
24:00—3:00 živá muzika Blondy Jane

NEDĚLE 29. 5. AREÁL SKLEPŮ KRAVÍ HORA

10:00—13:00 prodej vín v otevřených sklepech

www.republikakravihora.cz

Bořetické listy č. 1/2016

Vychází nepravidelně. Vydává Obec Bořetice, IČO: 283037. Registrováno MK ČR E 11 764.

Redakční rada: František Petrásek, Ing. Lenka Bukovská, Mgr. Ivana Macháčová, Lenka Grůzová, Václav Petrásek, Ing. Kateřina Michnová, Ing. Lucie Procházková, DiS.
Příspěvky a náměty posílejte na e-mail: webbořetice@seznam.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky krátit.

Výtisk zdarma. Neprošlo jazykovou úpravou.
Grafická úprava: Mirek Chudík. Tisk: Graweb s.r.o.